

Hugo Lehkonen & Markus Lindell

YLIVIESKAN RAUHAN SANAN NUORISOTYÖ
Herätysliike, seurakunta ja Raamattu nuorten elämässä

Opinnäytetyö

KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

Tammikuu 2010

TIIVISTELMÄ

Yksikkö Humanistinen ja kasvatustieteellinen yksikkö	Aika Tammikuussa 2010	Tekijä/tekijät Hugo Lehkonen, Markus Lindell
Koulutusohjelma Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi Ylivieskan Rauhan Sanan nuorisotyö – Herätysliike, seurakunta ja Raamattu nuorten elämässä		
Työn ohjaaja KT Reetta Leppälä	Sivumäärä 54 + 1	
Työelämäohjaaja <p>Työn aiheena oli tutkia Ylivieskan Rauhan Sanan nuorteniltoissa kulkevien ylivieskalaisten nuorten suhdetta herätysliikkeisiin, seurakuntaan ja Raamattuun. Tarkoituksemme oli myös selvittää millaisia rakennuspalikoita nuorisotyö antaa nuoren hengellisen kasvun tukemiseen. Tutkimuksen teoriaosuudessa tarkastelimme Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa ja herätysliikkeissä tehtävää nuorisotyötä ja Raamatun käyttöä. Tarkastelimme myös, millaista yhteistyötä herätysliikkeet ja seurakunnat voivat tehdä keskenään ja kuinka nuorten hengellistä kasvua voidaan tukea nuorisotyössä.</p> <p>Tutkimusmenetelmänä käytimme kvalitatiivista tutkimusmenetelmää. Haastatelimme kuutta Ylivieskan Rauhan Sanan tilaisuuksissa liikkuvaa nuorta. Haastattelussa kysyttiin esimerkiksi nuorten aktiivisuudesta liikkua seurakunnan ja herätysliikkeiden tilaisuuksissa ja Raamatun merkitystä.</p> <p>Nuoret liikkuvat pääasiassa Rauhan Sanan järjestämässä tilaisuuksissa. Seurakunnan tilaisuuksiin osallistuminen keskittyi lähinnä jumalanpalveluksiin. Seurakunnan nuorten toiminnasta nuoret eivät olleet kiinnostuneita, kun taas Rauhan Sanan nuorteniltoja toivottiin olevan useammin. Rauhan Sanan nuortenilloissa kiitosta saivat erityisesti puheet ja Raamattuopetukset. Raamattua nuoret eivät lukeneet kovinkaan paljon. He kuitenkin pitivät Raamattua suurella arvolla ja aikoivat tulevaisuudessa lukea sitä enemmän.</p>		
Asiasana kristillinen nuorisotyö, seurakunta nuoret, herätysliike, nuortenilta, hengellinen kasvu		

ABSTRACT

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date January 2010	Author Hugo Lehkonen, Markus Lindell
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis Youth work of Ylivieska Rauhan Sana – waking movement, congregation and the Bible in the life of the youth		
Instructor Ed.D Reetta Leppälä		Pages 54 + 1
Supervisor <p>The subject of this thesis was to research the relationship that the youth in Ylivieska who take part in the youth nights of Rauhan Sana have with revival movement, the congregation and the Bible. The goal was to find out (what kind of building blocks) How youth work supports the spiritual growth of a young person. The theory part of the research handles youth work and the use of the Bible in Finnish Evangelical Lutheran church and revival movements. The focus was also on how the revival movement and the congregations can work together and how the spiritual growth of the youth can be supported in youth work.</p> <p>The research method used was the qualitative method. Six young people who take part in the events of Ylivieska Rauhan Sana were interviewed in the interviews. They were asked about how active the youth were at congregational and revival movement gatherings, the importance of service in the youth's life, the importance of the Bible, and their interest in the cooperation of the congregation and the revival movements.</p> <p>The youth mainly took part in the gatherings organized by Rauhan Sana. Participation in the congregational happenings was mainly visiting services. The youth were not interested in the congregational activities for the youth. However, they hoped that there would be youth nights of Rauhan Sana more often. Especially speeches and Bible studies were praised in the Rauhan Sana youth nights. The youth did not read the Bible very often, but they gave the Bible great value and were planning on reading more of it in the future.</p>		
Key words Christian youth work, parish youth, revival movement, youth night, spiritual growth		

ESIPUHE

Aloitimme opinnäytetyömme suunnittelun joulukuussa 2008. Työmme lähti alun perin liikkeelle mielenkiinnostamme tutkia Ylivieskan seurakunnan ja Rauhan Sanan nuorisotyötä. Molempien tahojen nuorisotyö vaikutti keräävän alueen nuoria piiriinsä melko mukavasti. Kuitenkin seurakunnan ja Rauhan Sanan nuorisotyössä liikkui käsityksemme mukaan eri nuoret. Seurakunnan ja Rauhan Sanan nuorisotyö eivät myöskään olleet tehneet yhteistyötä keskenään. Tämä herätti meidän mielenkiintomme tutkia miten Rauhan Sanan ja seurakunnan nuorisotyö eroavat keskenään. Seurakunnan puolelta ei kuitenkaan osoitettu kiinnostusta tutkimustamme kohtaan, joten jouduimme muokkaamaan tutkimuksemme koskemaan pelkästään Ylivieskan Rauhan Sanan nuorisotyötä.

Tutkimussuunnitelman esittelimme jo joulukuussa 2008, mutta tuolloin vielä olettimme Ylivieskan seurakunnankin olevan innoissaan tutkimuksestamme. Keväällä 2009 opinnäytetyössämme oli suvantovaihe ja varsinainen puurtaminen alkoi syksyllä 2009. Pian meille selvisi myös, että tutkimuksemme tulisi koskemaan pelkästään Ylivieskan Rauhan Sanan nuorisotyötä.

Työn jaoimme siten, että Hugo Lehkonen keskittyi tutkimaan seurakunnan nuorisotyön yleisiä toimintamuotoja sekä luterilaisen kirkkomme periaatteita Raamatun käyttöön ja nuoren hengellisen kasvun tukemiseen. Markus Lindell keskittyi tutkimaan herätysliikkeiden nuorisotyötä ja erityisesti tutkinnan kohteena oli Rauhan Sanan nuorisotyö. Valintaa selkeytti Markuksen tausta. Markus oli lapsuudestaan asti kulkenut Himangalla Rauhan Sanan toiminnassa ja myös Ylivieskan Rauhan Sanan nuortenillat olivat aikanaan tulleet tutuiksi. Haastattelut teimme yhdessä ja samoin niiden purkamisen sekä analysoinnin.

Tahdomme kiittää Hannu Rautakoskea, joka toimii vapaaehtoisena vastaamassa Ylivieskan Rauhan Sanan nuorisotyön toteutumisesta. Hänen myönteinen suhtautumisensa tutkimukseen auttoi meitä paljon haastattelujen toteuttamisessa. Lisäksi kiitämme Niko Häivälää ja Juhani Lindelliä, jotka jakoivat meille oman tietonsa Rauhan Sanan nuorisotyön historiasta sekä Jussi Saloa.

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
ESIPUHE
SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
2	NUORISOTYÖ SEURAKUNNASSA	2
2.1	Toimintamuodot.....	3
2.1.1	Nuortenillat	4
2.1.2	Raamattupiirit.....	5
2.1.3	Nuortenmessu.....	5
2.1.4	Isoskoulutus	6
2.1.5	Erytisnuorisotyö	6
2.2	Raamatun käytön mahdollisuudet seurakunnan nuorisotyössä.....	7
2.3	Nuorisotyön historia Suomen luterilaisessa kirkossa	8
2.3.1	Nuorisotyön alku	9
2.3.2	Kirkko mukaan nuorisotyöhön.....	10
2.3.3	Nuorisotyönohjaajien koulutus alkaa	10
2.3.4	90-luku ja nykyisyys.....	12
3	NUORISOTYÖ HERÄTYSLIIKKEISSÄ.....	13
3.1	Toimintamuodot.....	13
3.1.1	Vanhoillislestadiolaisuus	14
3.1.2	Herättäjä-yhdistys	14
3.1.3	Lähetisyhdistys Rauhan Sana.....	15
3.1.4	Kansanlähetys	16
3.1.5	Lestadiolainen Uusheräys	16
3.1.6	Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys.....	17
3.2	Raamatun käyttö herätysliikkeiden nuortentoiminnassa	17
3.2.1	Vanhoillislestadiolaisuus	18
3.2.2	Herättäjä-yhdistys	19
3.2.3	Lähetisyhdistys Rauhan Sana.....	19
3.2.4	Kansanlähetys	20
3.3	Nuorisotyön historia Rauhan Sanassa	21
4	SEURAKUNTIEN JA HERÄTYSLIIKKEIDEN YHTEISTYÖ NUORISOTYÖSSÄ	26
5	PERIAATTEITA NUOREN HENGELLISEN KASVUN TUKEMISEEN NUORISOTYÖSSÄ	29
6	TUTKIMUKSEN TAVOITE JA TOTEUTUS	31
7	TUTKIMUSTULOKSET.....	33
7.1.	Seurakunnan tilaisuuksiin osallistuminen	33
7.2.	Herätysliikkeiden tilaisuuksiin osallistuminen.....	35
7.3	Rauhan Sanan nuorisotyö nuorten silmin	36
7.4	Seurakunnan nuorisotyö rauhansanalaisten nuorten silmin.....	38

7.5 Nuorten jumalanpalvelusyhteys.....	39
7.6 Nuorten osallistumisaktiivisuus tulevaisuudessa	40
7.7 Usko nuorten arjessa	42
7.8 Raamatun merkitys nuorille	43
7.9 Evankeliumin levittäminen eteenpäin	44
7.10 Voisivatko seurakunta ja Rauhan Sana tehdä yhteistyötä?.....	45
8 JOHTOPÄÄTÖKSET	47
9 POHDINTA.....	49
LÄHTEET.....	51

LIITTEET

1 JOHDANTO

Saimme Ylivieskan Rauhan Sanan nuorisotyön suunnittelusta vastaavalta Hannu Rautakoskelta luvan tutkia Rauhan Sanan nuorisotyötä Ylivieskassa. Tutkimuksemme tarkoitus on kartoittaa nuorten suhdetta herätysliikkeeseen, seurakuntaan ja Raamattuun. Tutkimuksemme tarkoitus on selvittää nuorten ajatuksia ja asenteita nuorisotyöhön. Tutkimme muun muassa saavatko he mielestään nuorisotyöstä tarpeellista tukea heidän hengelliseen kasvuunsa.

Tutkimusta varten valitsimme Hannu Rautakosken ja omien kontaktiemme kautta kuusi nuorta haastateltaviksi. Käytimme tutkimuksessa siis kvalitatiivista tutkimusmenetelmää. Sukupuolijakauman saimme tasapuoliseksi eli haastateltavista kolme oli tyttöjä ja kolme poikia. Haastateltavat olivat iältään 16–18 vuotiaita. Kaikki haastateltavat olivat olleet jo useamman vuoden mukana Rauhan Sanan nuorisotyön piirissä. Pyrimme myös siihen, etteivät kaikki nuoret olisi samasta kaveripiiristä.

Lähdekirjallisuutta oli melko hyvin saatavilla koskien nuoria ja Raamatun käyttöä. Aiheeseen liittyviä tutkimuksia oli myös käytettävissä, mutta Rauhan Sanan nuorisotyötä koskevaa kirjallisuutta oli kuitenkin huonosti saatavilla. Rauhan Sanan nuorisotyöhön liittyen oli tehty opinnäytetyö vuonna 1999, mutta muuten kirjallisuutta oli lähinnä tilastojen muodossa. Rauhan Sanan nuorisotyötaustoja tutkies- sa haastattelimme myös muutamaa siinä mukana toiminutta maallikkoaktiivia.

2 NUORISOTYÖ SEURAKUNNASSA

Nuorisotyö on yksi eniten esillä olevista toimintamuodoista kirkon toiminnassa. Se tavoittaa suuren osan jokaisesta nuortenikäluokasta jossain elämänvaiheessa. Sen toiminta on omalta osaltaan pohjustamassa kirkon jatkuvuutta ja se perustuu Luterilaisen tunnustuksen pohjalle. (Lapsi- ja nuorisotyön strategia, 6.)

Nuorisotyön asema, niin kunnan kuin kirkon puolella, on monesti kiistelty aihe, etenkin työmuotoon panostettavien resurssien vuoksi. Nykyisessä tilanteessa valitsee silti positiivinen suhtautuminen nuorisotyöhön ja sen tärkeydelle kirkon toiminnassa, sen jäsenien kohtaamisessa ja evankeliumin levittämisessä. (Cederlöf 1998, 9.)

Kirkon nuorisotyö on osa kristillistä kasvatusta ja pyrkii toiminnassaan tukemaan nuorten kasvamista, niin hengellisesti kuin ihmisinä. Sen toiminta pitää sisällään kristillisiä arvoja ja totuuksia ja sen tavoitteena on nuorten kristittyinä kasvaminen sekä Kolmiyhteisen Jumalan kohtaaminen persoonana. Kasvatuksen näkökulmasta nuorisotyö on kenttänä avoin monille erilaisille toimintavoille. Toiminnasta merkittävän osan kahmaisee rippikoulutyö ja isoskoulutus. (Aamenesta öylättiin 2004, 328; Räsänen 2008, 287–288.)

Ihmisen mahdollisuus oppia tuntemaan Jumala on ainutlaatuinen lahja, jonka toteutuminen nuorisotyössä on kriittisen tärkeää. Usko yhdistää jokaisen meistä Jumalan yhteyteen ja samalla se yhdistää meitä myös toisiimme. Tämän seikan myötä seurakunnan nuorisotyön sisällä on syntynyt myös käsite seurakuntanuoret, jolla tarkoitetaan sitä nuorten ryhmää joka aktiivisesti käy ja toimii seurakunnassa. (Aamenesta öylättiin 2004, 132-133.)

2.1 Toimintamuodot

Kirkon nuorisotyön vahvuus on sen monipuolisuus. Periaatteessa vain taivas on rajana miten nuoria ollaan kohtaamassa ja mitä kaikkea toimintamuodon sisällä voidaan tehdä. Toiminnan yhdistävä tekijä on evankeliumin esillä olo ja uskon asioiden kanssa alkutaipaleella olevien tai sitä vielä etsivien nuorten tukeminen ja kanssa kulkeminen. Tämä seikat ovat selkein erottava tekijä kunnallisen- ja seurakunnan nuorisotyön välillä.

Kirkon nuorisotyön kautta nuoria ollaan kohtaamassa kristillisen arvomaailman ja sen edustaman maailmankuvan kautta. Näitä arvoja pyritään myös toiminnassa viemään nuorille eteenpäin ja samalla toiminta on edesauttamassa ja tukemassa nuorten hengellistä kasvua sekä maailmankuvan muodostamista. Tavoitteena on, että nuori on löytämässä oman paikkansa seurakunnassa ja samalla tiedostaa itsensä kirkon jäsenenä, omana arvokkaana itsenään. (Lapsi ja nuorisotyön strategia 2004, 5-6; Köykkä 2005a, 23.)

Nuorisotyöhön käytössä olevat resurssit vaihtelevat ja samalla vaihtelee toiminnanmuoto, mutta tiettyjä peruseriaatteita voidaan siitä löytää, jotta toiminta täyttää kristilliset kriteerit. Nuorisotyössä tulee pyrkiä pitämään Raamatun sanaa esillä ja mahdollistaa, että nuoret pääsevät sen kanssa itse henkilökohtaisesti tekemisiin. Samoin tulee nuorten toiminnassa mahdollistaa spiritualiteettisen puolen esillä olo, esimerkiksi iltahartauksien ja rukous hetkien avulla. Toiminnan avulla ollaan tukemassa edellä mainittua nuorten kehitystä. (Lapsi ja nuorisotyön strategia 2004, 5.)

Toiminta vaihtelee siis paikkakunnittain muodoltaan, mutta valtakunnallisesti suosittuja toimintamalleja, jotka toistuvat useissa seurakunnissa ympäri Suomea, ovat olleet esimerkiksi nuortenillat, Raamattupiirit, rukouspiirit, oloillat, nuortenmessut ja seurat. Toimintamuodoista löytyy paljon erilaisia variaatioita ja yhdistelmiä. Tämän kaltaiset toiminnot muodostavat seurakunnissa seurakunnan nuorisotyön viikkotoiminnan rungon.

Näiden lisäksi toimintaa voidaan piristää esimerkiksi erilaisilla retkillä tai reisuilla, kuten esimerkiksi retkellä gospel-konserttiin. Vaihtoehtoisesti nuorisotyö voi järjestää itsekin tapahtumia yhdessä nuorten kanssa, kuten Lempäälässä järjestettävä Uusi Alku tapahtuma. Tapahtumasta vastaava Lempäälän seurakunnan nuoriso-ohjaaja Jussi Salo kertoo että tällaisissa tilaisuuksissa nuoret vastaavat monesta tapahtumaan liittyvästä asiasta, kuten vaikkapa lavastuksista, siivouksista, juonnoista, puheista, osasta esiintymisistä ja käytännön asioista. Tämä tarkoittaa samalla sitä, että tapahtumat eivät ole mahdollisia ilman nuorten omaa aktiivisuutta ja halukkuutta. (Salo 2009.)

2.1.1 Nuortenillat

Nuortenillat ja oloillat ovat nuorisotyön perinteisiä toiminta muotoja. Näissä illan kestävässä tapahtumissa nuoret kokoontuvat yhteen, yleensä seurakunnan nuorisotyölle varatuissa tiloissa. Usein tilaisuuksien runkona voivat olla hengellistä opetusta sisältävät puheet, toiminnalliset tuokiot, hengellisen musiikin kuuntelu, kahvin/teen nauttimista pienen purtavain kera tai vaikkapa erilaiset teemaillat. Illat lopetetaan useimmiten iltahartauteen. (Paananen 2005, 114-116.)

2.1.2 Raamattupiirit

Raamattupiireissä tutkitaan Raamatun sanaa yhdessä nuorisotyöntekijän kanssa. Tilanteet toimintatavat voivat vaihdella, mutta päätarkoituksena on, että nuori pääsee tutustumaan toisten nuorten kanssa mitä kaikkea Raamatussa on ja samalla käsittelemään nousseita teemoja ja asioita. Rukoilu kuuluu olennaisena osana Raamattupiiri hetkiin. (Köykkä 2005b, 63.)

2.1.3 Nuortenmessu

Nuortenmessut ja nuorille suunnatut seurat ovat yleensä nuorille erityisesti suunnattuja, perinteisiä kirkollisia tilaisuuksia. Nämä tilaisuudet saavat omaleimaisuutensa kristillisen nuorisokulttuurin kautta. Tilaisuuksissa musiikki voi olla hengellistä nuorisomusiikkia, tilaisuuksien toteuttamisesta vastaavat nuoret itse ja käsiteltävät aiheet kohtaavat erityisesti nuorten maailman. Käytännön tasolla seuroissa nuoret voivat itse puhua sekä toteuttaa musiikin itse erilaisilla bändisoittimilla ja messun musiikista voi vastata nuorten muodostama orkesteri. (Koskelainen 2005, 78.)

2.1.4 Isoskoulutus

Näiden ohella kirkon nuorisotyön kivijalkoihin kuuluu rippikoulun jälkeinen isoskoulutus. Isoskoulutuksen käy suuri määrä rippikoulun käyneitä nuoria. Koulutus kestää seurakunnasta riippuen yhdestä vuodesta useampaan. Siinä nuorelle opetetaan niitä taitoja, joita hän tulee tarvitsemaan isosena ollessaan ja omaa ryhmää johtaessaan. Samalla isoiskoulutus on nuoren oman hengellisen kasvun aikaa, jota pyritään tukemaan ja ruokkimaan. Isoskoulutuksessa nuori saa lisää hengellistä opetusta, pääsee kohtaamaan Jumalaa yhteisten rukoushetkien kautta ja tutkimaan Raamattua muiden koulutettavien kanssa. (Porkka 2005, 86.)

Monissa seurakunnissa isoiskoulutus voi olla ainoa nuorisotyön nuoria kokoavaa toiminta, jolloin siihen panostetaan paljon. Ongelmaksi voi muodostua se, että isoiskoulutuksen loppumisen jälkeen seurakunnalla ei ole tarjota rippileirien ohella muuta toimintaa nuorille. Tämä voi synnyttää toiminnallisen tyhjiön ja nuoret jäävät vaille itselleen mielekäästä toimintaa, koska eivät koe muuta seurakuntaa omaksi paikakseen. Tämän vuoksi on ensi arvoisen tärkeää, että nuorisotyöhön löytyy resursseja ja voimavaroja tarjoamaan monipuolista ja kokoavaa toimintaa. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 145–46.)

2.1.5 Erityisnuorisotyö

Seurakunnan nuorisotyö kattaa lisäksi myös kohtaavan nuorisotyön joka ilmenevät työssä erityisnuorisotyönä ja siihen liittyvänä Palvelevana Saappaana. Näiden toimintamuotojen lähtökohtana on toteuttaa kristillisyyttä käytännön tekoina ja ensisijaisesti olla toteuttamassa lähimmäisen rakkautta. Toiminta tähtää nuorten

ongelmien hoitamiseen ja näiden auttamiseen. Saappaan tapauksessa toiminta on erilaisissa juhlatilaisuuksissa toimimista, esimerkiksi rock-konsertit, joissa autetaan päihtyneitä tai muuten avun tarpeessa olevia nuoria. (Porkka 2008, 185-186.)

2.2 Raamatun käytön mahdollisuudet seurakunnan nuorisotyössä

Raamattu ja kirkko kuuluvat tiukasti yhteen, samoin kirkon nuorisotyö ammentaa voimavaransa ja sisältönsä samasta lähteestä. Kirkon nuorisotyö toimii ja opettaa Luterilaisen tunnustuksen ja sen asettamien suunta viivojen mukaan. Nuorityöntekijät ovat isolla paikalla siinä, miten Raamattua nuorisotyössä käytetään ja onko sillä kuinka tärkeä paikka viikoittaisessa toiminnassa.

Raamatulla on suuri joukko kilpailevia teoksia rinnallaan tänä päivänä, kuten kristinuskolla eri ideologioita ja uskontoja. Nuoret ovat kysymässä olennaista kysymystä siitä, että mikä on totta ja mikä ei sekä erityisesti miksi Raamattu olisi mitenkään erilainen teos verrattuna vaikkapa Koraaniin. Tämä on suuri haaste seurakuntien nuorisotyölle. (Köykkä 2005b, 55.)

Tärkeintä nuorisotyön kannalta on, että siinä toimivat työntekijät ovat itse sinut Raamatun kanssa ja ovat omalta osaltaan käyneet läpi oman ajattelumallinsa Raamatun tulkinnasta. Miten työntekijä voi tarttua kasvattajan rooliinsa, jos hänellä itselläänkin on pallo hukassa Raamatun suhteen? (Köykkä 2005b, 56.)

Kaikki lähtee siitä että, työntekijä on itsekin aktiivinen Raamatun kanssa ja tutkii sitä myös työn ulkopuolella. Tämä ei tarkoita sitä että työntekijä omaa ylimmän

totuuden Raamatun tulkinnassa, vaan hänellä myös on oikeus olla löytämässä Raamatusta uusia puolia yhdessä nuorten kanssa. (Köykkä 2005b, 56.)

Silti työntekijän pitäisi kuitenkin olla nuoria edellä tiedon määrässä ja hallita suunnilleen suuremmat yleiskäsitteet kuten eksegetiikka sekä mitä se pitää sisällään. Käytännössä tämä tarkoittaa, että työntekijä kouluttaa itseään ja tutustuu itsekin ohjauksessa Raamatun maailmaan ja sen sisällään pitämiin hahmoihin sekä tarinoihin. Vain tätä kautta voi työntekijä käydä dialogia nuorten kanssa käsiteltävistä asioista. (Köykkä 2005b, 56; Lapsi- ja nuorisotyönstrategia 2004, 15.)

Ennen kaikkea seurakunnan nuorisotyössä tapahtuvan Raamattu opetuksen tulisi tarjota nuorille ajattelemisen aihetta; rakennuspalikoita ja vastauksia esittämiinsä kysymyksiinsä. Nuorten tulisi saada turvallisesti lukea Raamattua ja mielellään yhdessä työntekijän ja muiden nuorten kanssa käsitellä esiinnoitettuja teemoja ja kysymyksiä. (Köykkä 2005b, 57.)

Raamattua käyttämällä ollaan samalla ohjaamassa nuoria kohti yhteisöllisyyttä, sitä että uskoa voidaan elää todeksi seurakunnassa ja Raamatun sisältämä sanoma ei ole vain sanan helinää, vaan se voi toteutua käytännössä. Tätä kautta nuoria voidaan olla kutsumassa nuorensurakunnan yhteyteen, seurakuntanuoriksi ja seurakuntalaisiksi. (Köykkä 2005b, 58.)

2.3 Nuorisotyön historia Suomen luterilaisessa kirkossa

Kristillinen nuorisotyö syntyi 1800-luvun lopun Suomessa suurten myllerrysten keskelle. Darwinismi, marxilaisuus ja muut Suomeen rantautuneet aatteet muok-

kasivat maailmaa voimakkaalla tavalla. Nuorisotyö syntyi vastavetona uusien aatteiden tarjoamille maailman kuville ja sillä pyrittiin sekä toivottiin, että nuoret pysyisivät muuttuvassa maailmassa seurakunnan piirissä. (Kallinen & Huttunen 2005, 295.)

2.3.1 Nuorisotyön alku

Kaikki lähti liikkeelle nuorisojärjestöjen synnystä vuonna 1888. Silloin syntyivät Nuorten Miesten Kristillinen Yhdistys (NMKY) sekä Suomen Evankelis-luterilainen Nuorukaisyhdistys. Naisten oma seura syntyi melko nopeasti perässä vuonna 1896 ja yhdistys sai nimekseen Nuorten Naisten Kristillinen Yhdistys (NNKY). NMKY:n taustalla oli voimakas yleiskristillinen ajatus, jonka tarkoituksena oli saattaa kaikki uskonnollisten tunnustuksien edustamat miehet saman katon alle, kun taas Suomen Evankelis-luterilaiset Nuorukaisyhdistykset toimivat alusta lähtien tunnustuksellisia luterilaisina yhdistyksinä. Yhdistykset myös muodostivat tukevan pohjan koko evankeliselle toiminnalle. (Kallinen & Huttunen 2005 296.)

Tapahtumien moottorina oli Suomeen Ruotsin suunnasta rantautunut nuorkirkollisuus. Se korosti kansankirkkoajatusta ja oli täten aktivoimassa tapahtumien kulkua, sillä sen ajatusmalliin kuuluivat niin maallikkotyöntekijöiden aktivoiminen kuin sisälähetys kuin kirkollinen yhdistystoiminta. Kaiken lopputuloksena Suomessa harjoitettiin kyllä nuorisotyötä 1900-luvun alussa, mutta suurelta osin vain yhdistysten piirissä. Näissä piireissä toiminta oli jo silloin melkoisen monipuolista kattaen esimerkiksi Raamatunlukua, urheilukursseja, eläinsuojelua kuin siveys- ja raittiustoimintaa. (Kallinen & Huttunen 2005, 296.)

2.3.2 Kirkko mukaan nuorisotyöhön

1900-luvun alun kuohunnan keskellä myös kirkon nuorisotyö otti askelia eteenpäin. Yhdistykset menestyivät hyvin isoissa kaupungeissa, joten niitä syntyi lisää etenevässä määrin erityisesti Etelä- ja Kaakkois-Suomen alueelle. Liikkeet olivat vahvasti sidoksissa luterilaisten seurakuntien toimintaan, vaikka taustoiltaan ne olivatkin yleiskristillisiä. Samaan aikaan perustettiin Suomen Nuorten Miesten Kristillisten Yhdistysten Liitto. Uusi liitto mahdollisti sen, että naisetkin pystyivät liittymään yhdistyksen jäseneksi. Tämä ei aikaisemmassa tilanteessa ollut mahdollista. (Kallinen & Huttunen 2005, 297.)

Vuosisadan alku toi myös mukaan Suomeen ensimmäisen kristillisen nuorisolehden; Kuukauslehden, tämäkin liikkeiden toiminnan tuloksena. Samoihin aikoihin NMKY liikkeen kanssa oli Suomeen rantautunut toinenkin, edelleen tunnettu liike; partio. Suomen ensimmäiset partioleirit pidettiin vuonna 1910 ja partiosta kehittyi historian saatossa tärkeä osa kristillistä nuorisotyötä, niin liikkeiden kuin seurakuntien kanssa toimiessa. (Kallinen & Huttunen 2005, 296-297.)

2.3.3 Nuorisotyönohjaajien koulutus alkaa

Sisällissodan ja itsenäistymisen jälkeisessä Suomessa alettiin myös kirkon puolelta näyttää vihreää valoa nuorisotyölle ja erityisesti sille, että kirkko itsekin järjestäisi

nuorisotyötä. Ensimmäinen nuorisopapin virka perustettiin lopulta vuonna 1930 Helsingin vanhan Kirkon Seurakunnassa. Nuorisotyö alkoi pikkuhiljaa 30-luvun aikana vakiinnuttaa asemaansa omana erillisenä työnään. (Kallinen & Huttunen 2005, 298-299.)

Työ ei alkujaan vastannut nykyistä käsitystä ja mielikuvaa rennosti ja mukavasta työmuodosta. Nuorisotyöhön liitettiin mielikuvia ankaruudesta ja tiukkuudesta. Ajan henki heijastui nuorisotyön piiriin ja siinä oltiin kriittisiä nuorten pukeutumisen suhteen. Erityisesti tämä näkyi siinä, että punainen ei soveltunut uskovaiselle ja korut ja helyt olivat paheksuttavien listalla. Tämä ei kuitenkaan estänyt kiinnostuksen lisääntymistä nuorisotyötä kohtaan. (Kallinen & Huttunen 2005, 299.)

1930-luvun liittojen tunnustuskiistat johtivat lopulta siihen, että syntyi Kirkon Nuorisopäivät. Näiden päivien tarkoitus oli olla tuomassa kristilliset nuorisopiirit saman katon alle. Vaikka tavoitteessa ei onnistuttu, tuli päivistä nopeasti Suomen suurin nuorisotapahtuma. (Kallinen & Huttunen 2005, 299-300.)

Toisen maailmansodan jälkeen alettiin kirkossa peräänkuuluttaa organisaati uudistuksia. Sodan kokenut papisto oli päässyt tutustumaan rintamalla koko otantaan suomalaisesta nuortenmiesten joukosta. Koska Suomessa ylipäätään korostettiin nuoria ja nuorten hyvinvointia, ajettiin kirkossa läpi nuorisopapin virkaa kaikkiin seurakuntiin. Merkittävää nuorisotyön kannalta oli nuorisotyöntekijöiden alkanut koulutus. 1949 koulutus käynnistyi ja vuoteen 1950 mennessä työntekijöitä oli jo 127 seurakunnassa. (Kallinen & Huttunen 2005, 302.)

60-luku toi tänäkin päivänä merkittävää osaa nuorisotyössä näyttelevän gospel-musiikin nuorisotyön piiriin. Kitaravetoinen musiikki oli suuri kiistakapula kirkon

sisällä, varsinkin sen sopivuus hengellisiin tilaisuuksiin. Musiikki sai kuitenkin jalkansa mahtumaan ovenvälistä ja sen seurauksena syntyi, 70-luvun alussa, ensimmäinen Nuoren veisukirja. Kyseinen laulukokoelma on edelleen tänä päivänä käytössä monissa seurakunnissa, tosin uudempana painoksena. (Kallinen & Huttunen 2005 304.)

2.3.4 90-luku ja nykyisyys

Tultaessa 90-luvulle oli kirkon nuorisotyöhön tullut monipuolista suunnitelmallisuutta. Tämä piti sisällään niin rippikoulun kokonaissuunnitelman kuin Kirkon kasvatuksen kokonaisuohjelman, K-ohjelman. Näiden suunnitelmien avulla pyrittiin tehostamaan ja kehittämään kirkon suorittamaa kasvatusta ja parantamaan sitä. Kasvatuksen näkökulmaa on tarkasteltu esimerkiksi virsikirjan uudistamisen sekä Raamatun uuden käännöksen kohdalla. Samoin nuorisotyössä siirryttiin vuosivaihe työskentelyyn, jossa työtä tehtiin tietyllä aikavälillä, teeman pohjalta resurssien mukaan. Ajan saatossa tämä metodi on kehittynyt monivuotiseksi painottamiseksi. (Aamenesta öylättiin 2004, 327-328; Kallinen & Huttunen 2005, 305-306.)

Laman iskeytyessä Suomeen 90-luvulla nuorisotyö tehostui syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Samaan aikaan nuorisotyö kamppaili itse lomautusten kanssa, kun seurakuntien taloudellinen tilanne oli heikko. Laman taituttua oli seurakunta mielekäs yhteiskumppani esimerkiksi koulujen ja kuntien nuorisotyön parissa. Samalla se oli verkostoitumisen aikaa, jolloin nuorisotyön kumppaniksi nousi monia nuorten kanssa vaikuttavia tahoja. Nuorisotyö on tänä päivänä aktiivinen ja toimiva taho kristillisellä kasvatuskentällä. (Kallinen & Huttunen 2005, 309.)

3 NUORISOTYÖ HERÄTYSLIIKKEISSÄ

Ylivieskan alueella toimii huomattava määrä erilaisia herätysliikkeitä. Useilla paikkakunnilla herätysliikkeet toimivat yhteistyössä seurakunnan kanssa ja ovat näin omalla toiminnallaan elävöittämässä seurakuntaa. Ylivieskassa toimii enemmän tai vähemmän ainakin seuraavat herätysliikkeet: Herättäjä yhdistys, Lestadiolainen Uusheräys, Lähetisyhdistys Rauhan Sana, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Vanhoillislestadiolaisuus ja Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys (Uskonnot Suomessa -hanke 2009; Keski-Pohjanmaan ev. Lut. Kansanlähetys 2007).

3.1 Toimintamuodot

Tässä kappaleessa käsittelen nuorisotyötä herätysliikkeissä yleensä, enkä pelkästään heidän tekemäänsä työtä Ylivieskassa. Painopiste on kuitenkin niiden herätysliikkeiden työssä, jotka tekevät työtä myös Ylivieskassa. Tarkoitus on luoda kuva siitä millaisessa valintojen maailmassa nuoret elävät. Yleensä herätysliikkeisiin kuuluvat kulkevat mukana oman paikkakunnan tapahtumien lisäksi myös laajemmin, jopa valtakunnallisissa tapahtumissa. Suosituimmat tapahtumat ovat yleensä herätysliikkeiden järjestämät kesäjuhlat. Monet nuoret kulkevat useampien herätysliikkeiden tilaisuuksissa, kun taas toisilla valinta kohdistuu yhteen ainoaan herätysliikkeeseen.

3.1.1 Vanhoillislestadiolaisuus

Vanhoillislestadiolaisuus on lestadiolaisten herätysliikkeiden kaikista laajin haara. Siihen arvioidaan kuuluvan yli 100 000 suomalaista. Se on samalla myös Suomen suurin ja tunnetuin herätysliike. Se tavoittaa enemmän alle 25-vuotiaita kansalaisia kuin yksikään muu Suomen herätysliikkeistä. Vuonna 2004 tehty seurakunnan työntekijäkysely osoitti, että vain 1,5 prosenttia kirkon nuorisotyön ja diakonia alan opiskelijoista kuului vanhoillislestadiolaisuuteen. Se on vähän kun ottaa huomioon, että vanhoillislestadiolaisuus on yksi suurimpia rippikoulujen järjestäjiä Suomessa. Rauhanyhdistysten keskusyhdistyksen vuonna 2007 järjestämille 35:lle rippikoululeirille osallistui yhteensä 1 786 rippikoululaista. SRK:n tärkein toimintamuoto on viikoittain järjestettävät koko perheelle tarkoitettut seurakuntatoukkot. Seurojen lisäksi useat Rauhanyhdistykset järjestävät myös kuukausittain nuorteniltoja. Nuorten leirejä järjestetään pääasiassa vain 15-vuotaille ja sitä nuoremmille. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 243-244; Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistys ry 2005a, 2005b.)

3.1.2 Herättäjä-yhdistys

Herättäjä-yhdistyksen nuorisotyössä tyypillistä on toimia yhdessä kirkon kanssa. Seurakuntien työntekijöistä jopa 16 prosenttia sanoo kuuluvansa Herättäjä-yhdistykseen. Kuitenkin nuorisotyön ja diakonian alan koulutukseen hakeneista vain muutama prosentti myönsi kuuluvansa siihen. Herättäjä-yhdistyksen nuorisotyöhön kuuluu olennaisena osana seurakuntatoukkot ja Siionin virsien veisaaminen. Vuonna 2007 liikkeen järjestämiin viiteen rippikouluun osallistui noin 120 nuorta. Rippileirien lisäksi järjestetään myös isoiskoulutus, josta saadaan isosia leireille. Isoiskoulutuksen suorittaa vuosittain noin 60–80 nuorta. Nuorisotyössä nuoret saavat kantaa paljon vastuu-

ta. Nuoret saavat vuosittain olla mukana järjestämässä toimintaa yhdessä työntekijöiden ja alueyhteyshenkilöiden kanssa. He järjestävät mm. seuroja, ns. tupailtoja, viikonloppuleirejä, sekä konsertteja ja erilaisia tapahtumia. Nuori Yty – niminen lehti on Herättäjä-yhdistyksen julkaisema nuorten lehti, jossa kirjoitetaan nuorten tärkeiksi kokemista asioista. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 247; Herättäjä-Yhdistys 2009a.)

3.1.3 Lähetyshdistys Rauhan Sana

Lähetyshdistys Rauhan Sana on lestadiolainen herätysliike. Rauhan Sanan toiminta on vilkkainta Oulun Hiippakunnan alueella, jossa 21 prosentissa seurakunnista Rauhan Sana järjestää toimintaa vähintään kerran kuukaudessa. Nuorisotyön tärkein toimintamuoto on nuortenillat. Lähetyshdistys Rauhan Sana koostuu yksittäisistä paikallisyhdistyksistä. Rauhan Sanan nuorisotyö vaihtelee paikallisyhdistysten sisällä paljon. Osassa paikallisyhdistyksiä nuorisotyö voi olla vilkastakin ja toisissa taas nuorteniltoja järjestetään vain kerran tai kahdesti vuodessa. Paikallisyhdistysten nuoret osallistuvat ahkerasti Lähetyshdistys Rauhan Sanan järjestämään toimintaan. Vuonna 2007 Lähetyshdistys Rauhan Sana, eli LYRS, järjesti kaksi rippikoululeiriä, joihin osallistui yhteensä 50 nuorta. LYRS järjestää lisäksi isoiskoulutusta sekä viikonloppuleirejä nuorille ja varhaisnuorille. Nuorisotyön vuosittaisiin tapahtumiin kuuluu myös erilaiset retket ja satunnaisesti järjestetään myös aktioita Viroon. LYRS:n nimikkokuoro Toukomettiset koostuu nykyään nuorista ja nuorista aikuisista. Kuoro kokoontuu kerran kuukaudessa harjoittelemaan ja esiintyy muutaman kerran vuodessa, pääasiassa seurojen yhteydessä. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 245; Lähetyshdistys Rauhan Sana 2009c.)

3.1.4 Kansanlähetys

Kansanlähetyksen toiminta-ajatus on ollut sen alkuaajoista asti ”Evankelioikaa kansa evankelioimaan kansoja”. Kansanlähetyksen nuorisotyön keskeisin toiminta on DOK-pienryhmätoiminta. Sen avainasioita ovat kristittynä kasvaminen ja käytännöllinen Jeesuksen seuraaminen. Tärkeä osa Kansanlähetyksen nuorisotyötä on myös sen tekemä musiikkityö. Kansanlähetyksen järjestämässä tapahtumissa ja tilaisuuksissa pyritään järjestämään tasokasta kristillistä musiikkia. Kristillinen gospelyhtye Mikko Goes to Heaven on Kansanlähetyksen tukema yhtye. Kansanlähetys tekee myös läheistä yhteistyötä Bass’n Helen ja G-Powered yhtyeiden kanssa. Kansalähetyksen merkittävin keskus sijaitsee Ryttylässä, jossa se järjestää myös suuren osan sen vuosittaisista leireistä ja tapahtumista. Kansanlähetys julkaisee yhdessä Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen kanssa Nuotta-nuortenlehteä, jolla on yli 3 200 tilaajaa. Kansalähetys järjesti vuonna 2007 kuusi rippikoulua, joissa osallistujia oli yhteensä 150. Liike järjesti myös erikoisrippikouluja kuten ratsastus-, sportti- ja luovantoiminnan rippikoulut. Kansalähetyksen toimintaan kuuluu myös Nuorisotiimi, mikä on 5-12 kuukauden kestoinen projekti, joka on elävä yhdistelmä opiskelua ja käytännön nuorisotyötä. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 251-252; Nuorten maailma 2007a; Nuorten maailma 2007b; Nuorten maailma 2007c.)

3.1.5 Lestadiolainen Uusheräys

Lestadiolainen Uusheräys järjestää nuortentoimintaa pääasiassa leirien, retkien ja tapahtumien muodossa. Uudenheräyksen oma leirikoti Heinäkalliolla Kangasalalla, sekä Kalajoen Kristillinen Opisto ovat ahkerassa käytössä. Vuosittain järjestettävät nuortenillat kokoavat nuoria yhteen eri puolilta Suomea. Uudenheräyksen nuorten ja

nuortenaikuisten kuoro Paljaat jalat kokoaa noin 25 laulajaa yhdessä harjoittelemaan ja esiintymään. Uudenheräyksen järjestämälle rippileirille osallistui vuonna 2007 viisi henkilöä. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 245; Lestadiolainen Uusheräys 2008a.)

3.1.6 Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys

Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen nuorisotyön tunnistaa Jumalan Sanasta, yhteydestä ja laadukkaasta toiminnasta. SLEY:n nuorisotyön tunnetuin tapahtuma on Maata näkyvissä- festarit. SLEY järjestää erilaisten tapahtumien lisäksi nuorille retkiä, leirejä, nuorteniltoja, konsertteja, rippileirejä, sekä erilaisia kursseja. Liikkeen järjestämiin yhdeksään rippikouluun osallistui vuonna 2007 noin 200 henkilöä. SLEY:n isoskoulutus toteutetaan kahdessa eri osassa, alueellisessa ja valtakunnallisessa. Valtakunnalliseen osioon osallistuvat kaikki SLEY:n isoskoulutukseen osallistuvat henkilöt. SLEY:n nuorisotyö pitää yllä myös nuorten nettiverkostoseittiä. Sen tarkoituksena on auttaa nuoria löytämään oman paikkansa seurakunnassa. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 249-250; Sley:n nuorisotyö 2007a; Sley:n nuorisotyö 2007b; Sley:n nuorisotyö 2007c.)

3.2 Raamatun käyttö herätysliikkeiden nuortentoiminnassa

Raamatun käyttö on olennainen osa, kun puhutaan kristillisestä nuorisotyöstä. Eri herätysliikkeillä on kuitenkin erilainen perinne miten käyttää ja tulkita Raamattua. Samalla tavalla myös seurakuntien puolella on eroja Raamatun käytössä ja tulkinnas-

sa. Erot johtuvat yleensä työntekijöistä ja heidän taustoissaan. Kuitenkin kaikkia Suomen ev. Lut. kirkon piirissä toimivia seurakuntia ja herätysliikkeitä koskee samat ohjeet Raamatun tulkitsemisesta. Kuitenkin jo pidemmän aikaa kirkossamme on saanut tulkita Raamattua varsin vapaasti ilman, että siihen olisi puututtu. Tarkoituksemme on käsitellä hieman sitä, mitä erilaisia korostuksia ja ominaisia piirteitä kuuluu eri herätysliikkeiden käsitykseen Raamatun tulkinnasta ja käytöstä. Se voi kertoa meille osittain siitä, miksi jotkut ihmiset käyvät tietyn liikkeen toiminnassa. Toisaalta se ei välttämättä kerro joidenkin kohdalla asiasta mitään, sillä joidenkin kohdalla syynä saattavat olla muut asiat kuten yhteisöön kuuluminen ja perinteet.

3.2.1 Vanhoillislestadiolaisuus

Raamattu ja luterilainen tunnustus ovat vanhoillislestadiolaisuuden opillinen perusta. Keskeisimmät asiat siinä ovat saarna Jeesuksen kärsimyksestä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Evankeliumin ytimenä vanhoillislestadiolaisuudessa pidetään synninpäästön sanojen julistamista. Raamattu on liikkeen opin mukaan korkein auktoriteetti puhuttaessa uskoon ja elämään liittyvistä asioista. Keskeisiä käsitteitä vanhoillislestadiolaisuudessa ovat usko, kaste, parannus, ehtoollinen ja Jumalan valtakunta. Vanhoillislestadiolaiset uskovat Jumalan valtakunnan löytyvän maanpäältä. Sen tunnistaa yksimielisyydestä uskossa, opissa ja rakkaudessa. (Suomen Rauhanyhdistysten keskusyhdistys ry 2005c.)

3.2.2 Herättäjä-yhdistys

Ajatus Jumalan suuruudesta ja ihmisen pienuudesta ovat Herättäjä-yhdistyksen eli Herännäisyyden tunnusomaiset piirteet. Herännäisyydessä ajatellaan olevan jokaisen ihmisen oma asia mikä on hänen uskonelämänsä tila. Sitä ei ruveta keneltäkään utelamaan. Keskeistä on myös luottaminen Jumalan armoon. Kukaan ei pysty omalla uskollaan tai omilla teoilla voittamaan mitään, vaan ainut mahdollisuus on rauhoittua ja turvata Jumalan armoon. On tyypillistä, että seuroissa ja hengellisissä tilaisuuksissa voi puhua kuka vain. Puheet nousevat Raamatusta ja puhujan omasta elämäkokemuksesta. Herännäisyyttä ei pidetä liikkeenä, joka haluaisi säädellä mikä kirkon oppi esimerkiksi Raamatun tulkintaan olisi. Jos joku pitää herännäisyyttä konservatiivisena, niin se johtuu enemmänkin liikkeen halusta pitää seurojen ja herättäjäjuhlien ulkomuotoa varsin perinteisenä. Seuroissa ja herättäjäjuhlilla käytävät puheet saattavat sen sijaan olla radikaaleja ja liberaaleja. (Herättäjä-Yhdistys 2009b; Herättäjä-Yhdistys 2009c.)

3.2.3 Lähetyshdistys Rauhan Sana

Lähetyshdistys Rauhan Sana haluaa rakentaa toimintansa Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen pohjalta. Lestadiolaisen perinteen mukaisesti liikkeessä annetaan suuri arvo sielunhoidolle ja kristittyjen keskinäiselle yhteydelle. Julistuksen kalleimpana helmenä pidetään evankeliumin julistusta syntien anteeksiannosta Jeesuksen nimesä ja sovintoveressä. Liikkeen nuorisotyössä Raamattu tulee vahvasti esille nuortenleirissä, joissa pääsääntöisesti pidetään noin 45 minuutin Raamattuopetus. Nuorten leireillä kuunnellaan Raamattuluentoja sekä luetaan ja pohditaan yhdessä Raamattua. LYRS järjestää myös satunnaisesti nuorten aktiomatkoja Viroon. Aktioissa nuo-

ret pääsevät tekemään lähetystyötä yhdessä kokeneempien aikuisten kanssa. Nuoret saavat itse olla kertomassa Raamatusta ja omasta uskostaan lapsille ja nuorille. LYRS:n isoiskoulutuksessa nuoria kannustetaan käyttämään Raamattua myös itseenäisesti. Isoiskoulutuksessa Raamatun sanaan turvaaminen halutaan tuoda osaksi nuoren arkea. (Lähetysyhdistys Rauhan Sana 2009b; Lähetysyhdistys Rauhan Sana 2009d; Lähetysyhdistys Rauhan Sana 2009e.)

3.2.4 Kansanlähetys

Kansanlähetys haluaa olla perinteensä mukaisesti raamatullinen herätysliike. Liikkeen teologisen linjauksen mukaisesti kirkon Tunnustuskirjat tulkitsevat Raamattua oikein ja luotettavasti. Kuitenkin Raamattu on elämän ylin ohje ja Tunnustuskirjat ovat Raamattuun alistetussa asemassa. Liike suhtautuu kielteisesti liberaali teologiaan, joka suhtautuu epäilevästi Raamattuun. Kansanlähetyksessä Raamattua pidetään Jumalan sanallisena ilmoituksena ihmiskunnalle. Kansanlähetysten järjestämä nuorten pienryhmätoiminta DOK painottaa sitä, että Jeesus halusi tehdä kaikki kansat hänen opetuslapsikseen. Jeesuksen opetuslapsina Raamattu on meille pelkkien kauniiden lauseiden sijaan elämän käsikirja. DOK-toiminnassa halutaan painottaa Raamatun lukemisen tärkeyttä ja Jumalan Sanan omaksumista omaan elämään. (Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys 2006a; Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys 2006b; Nuorten maailma 2009a.)

3.2.5 Lestadiolainen Uusheräys

Uusheräyksen nuorisotyö haluaa kutsua nuoria Raamatun sanan ja Siionin matkailujen äärelle yhdessä pohtimaan elämää ja uskoa. Uusherätys painottaa muidenkin lestadiolaisten liikkeitten tavoin henkilökohtaisen ripin tärkeyttä oman uskonelämän hoitamisessa. Syntien anteeksi julistaminen Jeesuksen nimessä ja veressä on Uudenheräyksen mielestä yksi kristittyjen tärkeimmistä tehtävistä. Uusheräys haluaa pitää yllä kirkkomme luterilaiseen tunnustukseen pohjautuvaa Jumalan sanan julistusta ja vaalia Lars Leevi Lestadiuksen alulle paneman herätysliikkeen perintöä. (Lestadiolainen Uusheräys 2008a; Lestadiolainen Uusheräys 2008b.)

3.2.6 Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys

Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen toiminnan periaatteet pohjautuvat uskonpuhdistuksen perintöön ja luterilaisen tunnustuksen sisältöön. SLEY tahtoo toiminnallaan edistää iloista turvautumista Vapahtajaan. SLEY haluaa nuorisotyössään tukea nuoria etsimään suuntaa elämän taivallukseen Jumalan Sanasta. SLEY haluaa omassa toiminnassaan pitää Raamattua näkyvästi esillä. Liikkeen järjestämällä nuorten leireillä Raamatun käyttö on olennainen osa leiriä. SLEY:n isoiskoulutuksessa on monenlaisen käytännön harjoittelun lisäksi tarjolla runsaasti Raamattuopetusta. (Sleyn nuorisotyö 2007a; Sleyn nuorisotyö 2007b; Sleyn nuorisotyö 2007d; Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys 2009.)

3.3 Nuorisotyön historia Rauhan Sanassa

Jotta voisi ymmärtää paremmin nykyhetkeä, täytyy tietää myös jotain menneisyydestä. Tarkoitus ei ole käydä läpi kaikkea Rauhan Sanan nuorisotyöstä, vaan tarkoitus

on luoda yleiskatsaus siitä, millaista Rauhan Sanan nuorisotyö on vuosien varrella ollut. Lähetisyhdistys Rauhan Sana eli LYRS ei ole Rauhan Sana liikkeen kattojärjestö, vaan se toimii yhteistyöelimenä useille omilla paikkakunnillaan toimiville Rauhan Sanan paikallisyhdistyksille. Yhdistyksen jäseniä eivät voi olla paikallisyhdistykset, vaan ainoastaan yksityiset henkilöt. Yhdistyksen pyrkimyksenä on palvella ihmisiä julkaisutoiminnallaan, sekä järjestämällä hengellisiä tilaisuuksia, mihin laskeetaan myös yhdistyksen nuorisotyö. Paikallisyhdistykset voivat kuitenkin järjestää myös omin päin nuorisotyötä. Yleensä sitä ei tarkemmin määritellä onko järjestäjänä jokin Rauhan Sanan paikallisyhdistyksistä vai Lähetisyhdistys Rauhan Sana. Rauhan Sanan ruotsinkielinen sisarjärjestö LFF tuo liikkeen toimintaan myös oman lisämausteensa. Kukin paikallisyhdistys sekä LFF ovat täysin itsenäisiä järjestöjä ja siitä syystä Rauhan Sanan toiminnassa eri paikkakunnilla saattaa olla huomattaviakin eroja. (Lähetisyhdistys Rauhan Sana 2009a.)

Rauhan Sanan nuorisotyöstä on ensimmäinen merkintä vuonna 1964 pidetyssä vuosikokouksen pöytäkirjassa, jossa puhutaan yo-kodin perustamisesta Ouluun. Rauhan Sanan omistamissa asunnoissa on vuosikymmenten ajan asunut vuokralla useita rauhansanalaisia nuoria. Yhdistyksen omien rippikoulujen on arveltu alkaneen 1960-luvulla, mutta ensimmäinen merkintä niistä on vasta vuoden 1976 vuosikokous pöytäkirjassa. Tuolloin oli järjestetty kaksi rippikoululeiriä Muoniossa ja yksi Himangalla yhdessä Himangan seurakunnan kanssa. Rauhan Sanan nuorisotyö oli 1970-luvulla varsin voimakasta, kun Himangalla toimi kirkkoherrana Tuomas Pöyhtäri ja Kalajoella oli nuorisotyönohjaajana Väinö Liimatta. Liimatta ja Pöyhtäri järjestivätkin seurakunnissaan paljon nuorten toimintaa, joka keräsi mukaan myös rauhansanalaisia nuoria. Himangalla Ruonan leirikeskuksessa järjestetyt leirit keräsivät runsaasti rauhansanalaisia osallistujia lähipaikkakunnilta, vaikka niiden järjestäjä ei toiminut varsinaisesti Rauhan Sana, vaan Himangan seurakunta. Tuohon aikaan Rauhan Sanan toimintaan lähti mukaan paljon himankalaisia nuoria, joilla ei ollut aikaisempia

siteitä liikkeeseen. Lapin vaelluksia alettiin järjestää 1970-luvulla. Niihin osallistui runsaasti nuoria, niin Himangan seurakunnasta, kuin myös rauhansanalaisia nuoria lähipaikkakunnilta, kuten Kalajoelta, Kokkolasta, Rautiosta ja Ylivieskasta. Juhani Lindell oli 1970-luvulla mukana useana vuonna järjestämässä vaellusta Lappiin Saariselän maisemiin. Lindell toimi myös kesätyöntekijänä Himangan seurakunnassa ja oli silloin myös mukana järjestämässä toimintaa sekä seurakunnalle, että Rauhan Sanalle. Vielä nykyäänkin Himangalla ja myös monissa muissa seurakunnissa rauhansanalaiset nuoret ovat aktiivisina mukana toiminnassa. (Mehtälä, T. 1999; Lindell, J. 2009.)

Lähetysyhdistys Rauhan Sanan nuorisotyöllä ei ollut mitään varsinaista nuorisotyöntekijää 1970-luvulla, mutta kesäisin liikkeen nuorisotyöllä saattoi olla kesätyöntekijä järjestämässä toimintaa. Pääpaino heidän toiminnassaan oli rippileireillä ja kesäseurojen nuortenilloissa. Lapinvaellukset, rippileirit ja erilaiset varhaisnuorille suunnatut leirit säilyivät ohjelmassa 1980-luvun puoleen väliin asti, mutta kahdeksankymmentä luvun loppu oli nuorisotyön suhteen hiljaista aikaa Rauhan Sanassa. Rippileirien lisäksi ei juuri muita leirejä järjestetty, mutta seurojen yhteydessä pidettävät nuortenillat kuitenkin säilyttivät paikkansa. Tosin ruotsinkielisellä alueella suhtautuminen nuorisotyöhön ei ollut läheskään yhtä myönteistä, kuin esimerkiksi Himangalla, Kalajoella ja Oulun seudulla. Monet rauhansanalaiset pelkäsivät nuorten lopettavan seuroissa käymisen, jos heille järjestetään omaa toimintaa. (Mehtälä 1999.)

Uusi aikakausi Rauhan Sanan nuorisotyössä alkoi vuonna 1994, kun kesätyöntekijä Lea Haapala päätettiin palkata Lähetysyhdistys Rauhan Sanalle kokopäivätoimiseksi nuorisotyönohjaajaksi. Lea toimikin Rauhan Sanan nuorisotyönohjaajana lähes kymmenen vuotta, kunnes sairastui ja joutui jäämään sairauseläkkeelle. Lean aikana Rauhan Sanan nuorisotyö vilkastui ja sai enemmän säännöllisyyttä toimintaansa. Leirit ja nuortenillat lisääntyivät eri paikkakunnilla ja Rauhan Sanan nuorisotyö tavoitti myös

talviaikaan nuorisoa, kun aikaisemmin nuorisotyö oli ollut enemmän kesäpainotteista. (Mehtälä 1999.)

Rauhan Sanan nuorisotyössä yritettiin saada pystyyn tiimityöskentelyä 90-luvun lopussa. Tiimityöskentely tarkoitti sitä, että liikkeen vilkkaimmille paikkakunnille pystytettiin tiimejä, joiden oli tarkoitus koota alueen nuoria yhteen säännöllisesti. Rauhananalaiset ovat jakaantuneet, niin laajalle alueelle, että yhden työntekijän on lähes mahdoton pyörittää nuorisotyötä joka paikkakunnalla. Tiimien ajatuksena olikin, että nuoret oppisivat omatoimisesti järjestämään toimintaa ja samalla juurtuisivat ja sitoutuisivat liikkeeseen paremmin. Tiimityöskentelyn vauhtiin saattamiseksi pidettiin tiimileirejä, joissa nuoret saivat yhdessä suunnitella tiimitoimintaa. Tiimi työskentely ei kuitenkaan alkuinnostuksen jälkeen alkanut toimia, joten pikku hiljaa siitä jouduttiin luopumaan. (Mehtälä 1999.)

Nuorten leiritoiminnasta isoiskoulutus oli kaikkein suosituin toimintamuoto. Suurin osa Rauhan Sanan rippileirin käynneistä nuorista halusi mukaan isoskoulutukseen, joka toteutettiin pelkästään leirien muodossa. Isoskoulutus oli kahden vuoden mittainen ja sisälsi yleensä neljä viikonloppuleiriä. Moni nuori osallistui isoskoulutukseen, vaikka ei edes aikonut lähteä isoseksi. Silloin kun Lähetisyhdistys Rauhan Sanalta on puuttunut vakituinen työntekijä, niin toiminnat ovat pyörineet pitkälti talkoovoimin. Isoiskoulutusleirejä ja nuorteniltoja ovat olleet järjestämässä mm. Markus Vähäkangas, Kirsi Hänninen, Samuel Lindell, Niko ja Hilikka Häivälä, sekä Leena Annala. (Häivälä 2009.)

Lea Haapalan poistuttua kuvioista vuonna 2003, Rauhan Sanalla toimi parin vuoden ajan vakituisena nuorisotyönohjaajana Riikka Peltola. Peltolan lopetettua nuorisotyötä on tehty lähinnä talkoovoimin ja kesätyöntekijöiden avulla. Ylivieskassa ja Oulussa nuorteniltojen järjestäminen on ollut kaikista säännöllisintä. Muilla paikkakunnilla

nuorteniltoja on järjestetty lähinnä vain isompien seurojen ja leirien yhteyteen. Ylivieskassa nuorteniltoja on pyritty järjestämään talviaikaan kerran kuukaudessa ja toiminta on pyörinyt vapaaehtoisvoimin. Rauhan Sanalla on Ylivieskassa nuorisotyön toiminkunta, jonka tehtävänä on vastata nuorteniltojen järjestämisestä. Ylivieskan nuortenillat ovat keränneet Rauhan Sanalaisia laajalta alueelta, ainakin Kokkolasta, Himangalta ja Kalajoelta. (Häivälä 2009.)

Nuorisotyön tarpeellisuudesta on Rauhan Sanassa keskusteltu jo useamman vuosikymmenen ajan. Liikkeestä löytyy edelleen myös, niitä jotka eivät ole nuorisotyön kannalla. Osa taas on sitä mieltä, että nuorteniltoja on hyvä järjestää, sillä nuorten on tärkeää saada olla yhdessä koolla, mutta toimintatapojen suhteen saattaa olla erimielisyyksiä. Musiikki on yksi erimielisyyttä aiheuttava tekijä. Joillekin jopa kitarasäestys voi olla nuorteniltoihin tulon esteenä, kun taas joku toinen voisi haluta tuoda nuorteniltaan mukaansa myös rummut ja sähkökitaran. (Häivälä 2009.)

4 SEURAKUNTIEN JA HERÄTYSLIIKKEIDEN YHTEISTYÖ NUORISOTYÖSSÄ

Herätysliikkeet syntyivät Suomeen alun perin protestiliikkeinä. Niille oli ominaista selkeä halu palata selkeään yksinkertaiseen ja voimakkaaseen hengellisyyteen. Kun herätykset ovat alkaneet vähentyä, on liikkeissä usein tapahtunut selkeää rauhoittumista. Enää ei ole ollut niin suurta tarvetta muuttua ja olla erilainen, vaan omista perinteistä on alettu pitämään enemmän kiinni. Aluksi herätysliikkeiden välit kirkkoon olivat huonot ja herätysliikkeiden kokoontumisia jouduttiin pitämään jopa salassa. Vähitellen välit kirkkoon palasivat ja samalla yhteistyötä kirkon kanssa alettiin tehdä. Usein yhteistyö lähti siitä, että seurakunnan työntekijä oli itse herätysliikkeen jäsen ja sitä kautta yhteistyöstä tuli luontevaa. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2009.)

Nykyään seurakuntien ja herätysliikkeiden yhteistyö on normaalia arkipäivää jokaisessa suomalaisessa seurakunnassa. Aktiivisinta yhteistyötä seurakuntien kanssa on tehty herännäisyyden parissa, jossa papit osallistuivat kolmasosassa seurakunnista herännäistilaisuuksiin vuonna 2007. Muita aktiivisia yhteistyökumppaneita tutkimuksen mukaan olivat Evankelinen liike ja Kansanlähetys. Vanhoillislestadiolaisuus, joka on Suomen suurin herätysliike, teki kuitenkin selvästi vähemmän yhteistyötä seurakuntien kanssa kuin muut suuret herätysliikkeet. Vanhoillislestadiolaisten tilaisuuksiin seurakuntien papit osallistuivat säännöllisesti vain noin joka kymmenennessä seurakunnassa. Rauhan Sana liikkeen tilaisuuksiin osallistui pappeja säännöllisesti noin neljässä prosentista Suomen seurakunnista. Yhdeksässä prosentissa seurakunnista papit osallistuivat silloin tällöin Rauhan Sanan toimintaan. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 258-259.)

Joka kymmenes suomalainen ilmoitti kuuluvansa johonkin herätysliikkeeseen vuonna 2004 tehdyssä tutkimuksessa. Herätysliikkeiden tilaisuuksissa liikkuvat seurakuntalaiset ovat usein aktiivisia myös omassa seurakunnassaan. He toimivat usein seurakunnassa vapaaehtoistyöntekijöinä. Seurakuntien päättävissä elimissä on usein myös huomattava määrä herätysliikkeisiin kuuluvia henkilöitä. Monet seurakunnat myöntävät talousarvioissaan varoja herätysliikkeiden toimintaan, sekä antavat tilojaan herätysliikkeiden käyttöön. Nuorisotyössä yhteistyö on yleisintä evankelisen liikkeen kanssa, sillä lähes joka toinen suomalainen seurakunta teki yhteistyötä heidän kanssaan. SLEY:n nuorisotyö järjestää yhdessä Turun ev.lut. seurakuntien kanssa joka vuotuisen Maata näkyvissä-festarit Turkuun. Gospeltapahtumien järjestäminen yhteistyössä seurakuntien ja eri tahojen, kuten herätysliikkeiden kanssa on melko yleistä. Tällä tavoin saadaan tapahtumien hinnat pidettyä siedettävällä tasolla. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 240, 258-259; Maata Näkyvissä-festarit 2009.)

Monissa seurakunnissa jumalanpalveluksia toteutetaan ajoittain yhteistyössä herätysliikkeiden kanssa. Esimerkiksi Himangan seurakunnassa jumalanpalveluksia järjestetään muutamia kertoja vuodessa yhdessä Himangalla vahvojen herätysliikkeiden, Rauhan Sanan ja SLEY:n kanssa. Nuorisotyössä seurakunta ja Rauhan Sana järjestävät usein yhteistä toimintaa, kuten nuorteniltoja ja peli-iltoja. Yhteistyö herätysliikkeiden kanssa lisää nuorten innokkuutta osallistua myös sellaiseen toimintaan, joka on pelkästään seurakunnan järjestämää. Monissa herätysliikkeissä on vaarana, että nuorten osallistuminen jää vain herätysliikkeen sisäiseen toimintaan. On kuitenkin tärkeää, että seurakunnista löytyisi myös sellaisia aktiivisia seurakuntalaisia, jotka kuuluisivat johonkin herätysliikkeeseen ja toisivat tällä tavoin myös oman näkökulmansa seurakunnan elämään.

Himangalla Rauhan Sanan nuoret liikkuvat aktiivisesti seurakunnan nuorten toiminnassa. Vuosituhanteen vaihteessa oli välillä jopa sellainen tilanne, että seurakun-

nan nuortenilloissa ei kulkenut juurikaan muita kuin rauhansanalaisia. Tällainen tilanne ei ole kuitenkaan optimaalinen, sillä se lisää helposti muiden kynnystä osallistua nuorteniltoihin. Tällä hetkellä tilanne on huomattavasti terveellisempi ja nuortenilloissa kulkee rauhansanalaisia, SLEY:n rippikoulun käyneitä, sekä tavallisia seurakuntalaisia. Seurakunnan tiivis yhteistyö herätysliikkeiden kanssa mahdollistaa sen, että myös herätysliikkeiden piiristä tulevat nuoret voivat kokea itsensä tervetulleeksi seurakunnan toimintaan. Yhteistyöhön tarvitaan kuitenkin aina molempien osapuolien sitoutumista, jotta se voisi tuottaa tulosta. Nuorien asenne seurakuntaan pohjautuu varsinkin herätysliikkeisiin kuuluvien kodeissa vanhempien asenteeseen. Jos vanhemmat osallistuvat pelkästään herätysliikkeen toimintaan, käy yleensä samalla tavoin myös lapsille. Siksi tärkeimpiä edellytyksiä yhteistyölle nuorisotyössä on yhteistyö muiden toimialojen välillä, kuten aikuistyössä.

5 PERIAATTEITA NUOREN HENGELLISEN KASVUN TUKEMISEEN NUORISOTYÖSSÄ

Hengellinen kasvatus lähtee siitä, että nuorelle tarjotaan nuorisotyön piirissä turvallinen paikka, jossa hän saa olla juuri sellainen kuin hän on. Nuorisotyön pitäisi pystyä tarjoamaan luotettavia aikuisia nuoren matkakumppaniksi elämän varrelle, jotka tukevat häntä ja ovat valmiita kuuntelemaan että keskustelemaan. (Lapsi- ja nuorisotyön strategia 2004, 24.)

Ratkaisevaa on että nuorta lähestytään hänen omalta tasoltaan ja hänet kohdataan ainutlaatuisena ja tärkeänä. Nuorisotyö on kutsuvaa ja nuorta arvostavaa. Tämä luo pohjan miltä on turvallista lähteä kohtamaan elämän mukanaan tuomat haasteet. Samalla nuori voi olla juurtumassa seurakuntaan ja löytämässä oman, mielekkään paikkansa sieltä. (Lapsi- ja nuorisotyön strategia, 9.)

Hengellisen kasvun tärkeimpänä tekijänä voidaan pitää nuorissa olevan spiritualiteetin, eli hengellisyyden, ja herkkyyden tukemista. Nuorien pitää saada voida kysellä ja ihmetellä. Nuoren pitää päästä suurten kysymyksien äärelle ja prosessoida näitä asioita. Työntekijän pitää osoittaa mielenkiintoa nuoreen kysymyksineen, muttei niin, että valmiit vastaukset työnnetään väkisin nuorelle. Samalla työntekijä pitää mielessään että jokainen nuori on edellä mainittu yksilö ja jokainen yksilö käsittelee asiat hieman erilailla. (Aamenesta öylättiin 2004, 341; Tuominen 2005, 39–40.)

Työntekijän tehtävänä on rinnalla kulkemisen ohella ohjata nuorta hänen hengellisen elämänsä varrella. Työntekijän tulee pitää esillä evankeliumia ja näyttää nuorelle mitä kaikkea kristinusko pitää sisällään. Nuoren pitää saada tietää, minkälaiseen elämään häntä ollaan kutsumassa ja kuka tämän kaiken takana on. Jos Juma-

la, Hänen tekonsa Pojassaan ja Pyhän Hengessä eivät tule nuoren tietoon, miten hän voisi olla koskaan kohtaamassa Jumalaa? Tärkeää on myös muistaa, että risti on Jumalan rakkauden merkki ihmistä kohtaan, osoitus siitä että Hän ei tule koskaan hylkäämään meitä. Siihen jokainen voi luottaa täysin varmasti. (Aamenesta öylättiin 2004, 133; Tuominen 2005, 41.)

Nuoria tulee ohjata niiden kivijalkojen luo, mikä kannattelee jokaisen kristityn uskoa; rukoukseen, ehtoolliseen, raamatun äärelle ja kristittyjen yhteyteen. Jos työntekijä omalla esimerkillään ja toiminnallaan on ohjaamassa nuoria tähän, ollaan jo pitkällä. Hengellisen elämän hoito ja kasvu on melkoisen mahdotonta ilman näitä elementtejä. (Aamenesta öylättiin 2004, 341; Tuominen 2005, 41.)

6 TUTKIMUKSEN TAVOITE JA TOTEUTUS

Ylivieskassa toimii useita eri herätysliikkeitä. Lähetisyhdistys Rauhan Sanan on Suomen mittapuulla melko pieni herätysliike, mutta Ylivieskassa sen toiminta on aktiivista. Ylivieskan Rauhan Sanan järjestämässä nuortenilloissa käy runsaasti nuoria ja usein osallistujia saattaa olla jopa yli sata. Rauhan Sanan nuorteniltoja järjestetään Ylivieskassa noin kerran kuukaudessa, mutta seurakunnan nuorteniltoja olisi tarjolla lähes joka viikko. Myös Ylivieskan seurakunnan järjestämiin nuorteniltoihin osallistuu paljon nuoria, mutta osallistujat ovat eri nuoria kuin Rauhan Sanan nuortenilloissa. Seurakunnan ja Rauhan Sanan yhteistyö on Ylivieskassa melko vähäistä ja olematonta, etenkin nuorisotyön kohdalla. Mielestämme on erikoista, että nuoret käyvät innokkaasti Rauhan Sanan nuortenilloissa, mutta jättävät seurakunnan nuortenillat väliin. Samaan aikaan olemme myös kiinnostuneita nuorten hengellisestä kasvamisesta. Tutkimusongelmamme tiivistettynä ovat:

- 1 Miksi Ylivieskan rauhansanalaiset nuoret eivät osallistu seurakunnan toimintaan?
- 2 Kokevatko nuoret Ylivieskan seurakunnan ja Rauhan Sanan nuorisotyön heidän omaa hengellistä kasvuaan tukevaksi toiminnaksi?
- 3 Miten nuoret suhtautuvat herätysliikkeisiin, seurakuntaan ja Raamattuun?

Tutkimuksemme on luonteeltaan kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Haastattelimme kuutta ylivieskalaista nuorta, jotka kulkevat mukana Rauhan Sanan toiminnassa. Kvalitatiivisen tutkimuksen avulla pyrimme saamaan nuorten ajatuksista paljon todentuntuisemman kuvan. Laadimme haastattelutilanteita varten kysymyslomakkeen (liite 1), mutta kvalitatiivisen tutkimuksen ansiosta meillä oli mahdollisuus esittää nuorille tarkentavia kysymyksiä. Tarkentavien kysymysten ansiosta pystyimme varmistamaan sen, että nuoret ymmärtävät kysymyksen to-

dellisen tarkoituksen ja sitä kautta tutkimuksemme suuntautui paremmin ja varmemmin ongelmien todelliseen ytimeen. Haastateltavien etsimisessä käytimme hyödyksi Markus Lindellin omaa tuntemusta, sekä pyysimme apua paikallisilta Rauhan Sanan vaikuttajilta. Haastateltavia valittaessa pyrimme siihen, että haastatellut tulisivat mahdollisimman paljon eri kaveriporukoista, jotta tulokset vastaisivat todellisuutta mahdollisimman paljon.

Kirjallisuuden etsimisen aloitimme syksyllä 2009. Kirjallisuutta yritimme etsiä aiheeseen liittyvien asiansanojen avulla. Vietimme paljon aikaa kirjastossa selaten erilaisia aiheeseen liittyviä kirjoja. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon nuorisotyöstä löytyi kirjallisuutta varsin hyvin, kuten myös Raamatun käyttöön nuorisotyössä oli varsin helppo löytää kirjallisuutta. Sekä seurakuntia, että herätysliikkeitä koskee samat Suomen ev. Lut. kirkon laatimat ohjeet Raamatun käyttämisestä ja tulkitsemisesta. Kirjallisuutta valittaessa pyrimme käyttämään mahdollisimman uusia kirjoja. Rauhan Sanan nuorisotyöstä oli vaikea löytää kirjallisuutta. Rauhan Sanan nuorisotyöstä oli aikaisemmin tehty opinnäytetyö, mutta sekin oli jo kymmenen vuotta vanha. Rauhan Sanan nuorisotyön kohdalla pystyimme käyttämään hyödyksi Markuksen omakohtaista kokemusta Rauhan Sanasta, sekä haastatelimme pitkään toiminnassa mukana olleita vapaaehtoistyöntekijöitä.

Tutkimuksen tuloksia voi mielestämme pitää luotettavina. Kvalitatiivisen tutkimuksen avulla pystyimme varmistamaan sen, että tutkimukseen osallistuneet haastateltavat todella ymmärsivät kysymyksemme. Tutkimuksen luotettavuutta laskevia tekijöitä ovat haastateltavien pieni määrä, mutta hyvin tehdyn etukäteistiedusteluiden avulla saimme etsittyä mahdollisimman erilaisia haastateltavia.

7 TUTKIMUSTULOKSET

Käytimme tutkimuksessa kvalitatiivista tutkimusmenetelmää. Haastattelimme kuutta nuorta, jotka kulkevat Rauhan Sanan järjestämissä nuortenilloissa Ylivieskassa. Laadimme listan kysymyksistä, joita halusimme esittää haastateltaville. Sen lisäksi esitimme vielä tarvittaessa tarkentavia kysymyksiä. Kaikki nuoret kertoivat osallistuvansa myös muilla paikkakunnilla järjestettäviin Rauhan Sanan nuorteniltoihin. Haastattelun päätavoite oli tutkia ylivieskalaisia Ylivieskan Rauhan Sanan järjestämissä nuortenilloissa liikkuvia nuoria. Halusimme tutkia heidän suhdettaan seurakuntaan, Raamattuun ja herätysliike Rauhan Sanaan.

7.1. Seurakunnan tilaisuuksiin osallistuminen

Haastattelimme kuutta Ylivieskassa asuvaa rauhansanalaista nuorta. Kaikki kuusi nuorta kuuluivat myös Ylivieskan seurakuntaan. Rauhansanalaisten nuorten kulkeminen seurakunnan toiminnassa on melko vähäistä. Kaikki haastateltavat sanoivat osallistuvansa seurakunnan toimintaan lähinnä käymällä kirkossa muutama kerran vuodessa tai korkeintaan kerran kuukaudessa. Osallistuminen seurakunnan tapahtumiin oli enimmäkseen, tyypilliseen suomalaiseen tapaan, osallistumista joulun aikana kirkossa järjestettäviin tilaisuuksiin ja jumalanpalveluksiin. Myös pääsiäisen aikaan saatettiin osallistua jumalanpalveluksiin. Normaaleihin sunnuntaisiin pidettäviin jumalanpalveluksiin osallistuminen oli kuitenkin harvinaisempaa.

Nuorten kirkossa käyminen vaikuttaa olevan kuitenkin ahkerampaa, kuin mitä normaalilla suomalaisella nuorella tai nuorella aikuisella. Nuorisobarometri 2006 tutki suomalaisten nuorten suhdetta kirkkoon. Vähintään kerran kuukaudessa kirkossa tai uskonnollisessa tilaisuudessa käyviä suomalaisia 15–19-vuotiaita nuoria on vain noin 12 prosenttia. Tästä voi päätellä, että haastattelemamme nuoret käyvät kirkossa huomattavasti ahkerammin kuin useimmat ikätoverinsa. Uskonnolliseksi ihmiseksi itsensä ilmoittavista 15–29-vuotiaistakin vain 19 prosenttia ilmoittaa käyvänsä kirkossa tai muissa uskonnollisissa tilaisuuksissa kerran kuukaudessa tai useammin. Seurakunnan nuorisotyöhön osallistui tutkimuksen mukaan 11 prosenttia 15–29-vuotiaista suomalaisista. Tutkimukseen osallistuneista 25 prosenttia ei osallistunut seurakunnan nuorisotyöhön, mutta olisi kuitenkin halunnut osallistua. (Myllyniemi 2006, 56, 58.)

Poika3 kertoi osallistuneensa lapsena seurakunnan toimintaan enemmän, mutta vanhemmiten se oli jäänyt vähemmälle. Lapsena oli osallistuttu seurakunnan kerhoihin, mutta seurakunnan nuorteniltoihin hän ei ollut enää myöhemmin osallistuttu. Poika2 taas sanoi kulkeneensa aikaisemmin enemmän seurakunnan järjestämässä toiminnassa, koska hän kävi seurakunnan isoskoulutuksen. Isoskoulutuksen jälkeen hän ei kuitenkaan jatkanut mukana seurakunnan nuorisotyössä. Poika1 kertoi osallistuneensa kerran seurakunnan järjestämälle retkelle Turkuun Maata Näkyvissä-festareille ja kertoi pitäneensä siitä reissusta. Kuitenkin myös hänen kohdallaan seurakunnan nuorisotyössä liikkuminen ei ollut jatkunut aktiivisena.

7.2. Herätysliikkeiden tilaisuuksiin osallistuminen

Kaikki haastateltavat osallistuivat Rauhan Sanan järjestämiin seuroihin ja nuorteniltoihin. Yksi nuorista sanoi kuitenkin, että viime aikoina hänen osallistumisaktiivisuutensa on vähentynyt. Muiden herätysliikkeiden tilaisuuksiin he eivät olleet juurikaan osallistuneet. Puolet haastatelluista nuorista oli joskus osallistunut satunnaisesti muidenkin herätysliikkeiden tilaisuuksiin. Kaikki haastateltavat olivat päätyneet Rauhan Sanan tilaisuuksiin samalla tavalla. Rauhansanalaisuus oli tullut kotoa perintönä ja sitä mukaa haastateltavat olivat itse kasvaneet kiinni liikkeeseen. He pitivät uskovan kodin merkitystä tärkeänä sille, että olivat itse mukana liikkeen toiminnassa. Rauhan Sanan toimintamalli tuntui tutulta ja turvalliselta, ja he pitivät sitä juuri itselleen parhaiten sopivana toimintamallina.

Rauhansanalaiset nuoret olivat tyytyväisiä siihen tarjontaan, mitä seurakunta ja Rauhan Sana pystyivät heille tällä hetkellä tarjoamaan. Kaikki nuoret olivat kuitenkin sitä mieltä, että nuorteniltoja, joissa nuoret saivat hengellistä Raamatun opetusta, saisi olla enemmän. Nuorille tärkeimpiä toimintamuotoja olivat seurat ja nuortenillat, joita Rauhan Sana järjestää Ylivieskassa. Nuortenilloissa tärkeää oli myös uskovien ystävien tapaaminen. Ylivieskan Rauhan Sanan nuortenillat keräävät nuoria myös lähipaikkakunnilta ja silloin on mahdollisuus tavata ystäviä ja vanhoja rippikoulukavereita, joita ei yleensä viikolla ehdi nähdä.

Postmodernina aikana ihmisten arvomaailmat ja maailmankuvat ovat pirstoutuneet. Nykyään on tyypillistä, että ihmiset haluavat itse etsiä omat vastauksensa ja kirkon tai uskonnollisten yhteisöjen antamat ns. valmiit mallit eivät ihmisiä kiinnosta. Kuitenkin osa nuorista etsii yhteisöllisyyttä ja ryhmään kuuluvuuden tunnetta. (Helve 2006, 106). Haastattelemamme Rauhan Sanan nuoret pitivät yhtenä nuorteniltoihin osallistumisen syynä juuri uskovien ystävien tapaamista. Tällöin

he voivat tuntea kuuluvansa johonkin ryhmään. Samalla he saavat hetken olla toisten samalla lailla ajattelevien kanssa. Joillekin tämä voi merkitä sitä, että he saavat hetken ajan vapaasti näyttää olevansa uskovaisia ja olla omana itsenään.

Uskonnollisissa yhteisöissä mukana oleville nuorille on tyypillistä, että he ovat jo lapsesta saakka kulkeneet yhteisön tilaisuuksissa. Jos lapsia viedään pienestä pitäen esimerkiksi seurakunnan pyhäkouluihin ja päiväkerhoihin, niin he sitoutuvat helpommin seurakunnan toimintaan myös vanhempana. Erityisesti nuorien kohdalla näkyy uskovaisen kodin merkitys omaan uskonnollisuuteen. Sellaiset nuoret joiden koti ei ole uskonnollinen, eivät yleensä pidä itseään uskonnollisina. (Helve 2006, 103, 106.)

7.3 Rauhan Sanan nuorisotyö nuorten silmin

Nuoret olivat pääsääntöisesti tyytyväisiä siihen nuorten toimintaan, mitä Ylivieskan Rauhan Sana järjestää. Erityisesti nuorteniltojen puheet saivat nuorilta kiitosta. He kokivat, että nuorteniltoihin on mukava tulla, koska siellä saa kuulla Jumalan Sanaa ja tavata muita nuoria. Puolet haastatelluista nuorista kuitenkin toivoi, että Rauhan Sanan nuorisotyössä käytettäisiin enemmän gospelmusiikkia. Ylivieskan Rauhan Sanan nuorteniltojen musiikki koostuu aina matkalauluista, joita säestetään uruilla. Vaikka nuoret pitävätkin matkalauluja rakkaina, toivoivat he, että joskus voisi olla jotain vaihtelua. Toinen puoli haastatelluista ei nähnyt gospelmusiikkia tarpeellisena Rauhan Sanan toiminnassa. Kaksi haastatelluista kuitenkin totesi, että heitä itseään ei henkilökohtaisesti kuitenkaan haittaisi, vaikka gospelmusiikkia nuortenilloissa ja -toiminnassa olisikin. Nuoret jotka toivoivat

gospelmusiikkia nuortentoimintaan, arvelivat että sen avulla toimintaan olisi helpompi saada mukaan lisää nuoria.

Musiikilla on aina ollut suuri merkitys seurakuntien ja herätysliikkeiden toiminnassa. Virsiä ja muita hengellisiä lauluja on laulettu jo vuosisatojen ajan erilaisissa hengellisissä tilaisuuksissa ja jumalanpalveluksissa. Rauhan Sanan toiminnassa Siionin matkalaulut ovat aina olleet tärkeässä asemassa. Matkalauluja on veisattu seurojen ja nuorteniltojen yhteydessä niin kauan kuin toimintaa on ollut olemassa. Musiikkimaailma on kuitenkin muuttunut vuosikymmenten ja vuosisatojen aikana. Nuorien päivittäin kuuntelema musiikki on yleensä varsin erityylistä, kuin mitään matkalaulut ja virret ovat. Siksi on ymmärrettävää, että monet nuoret haluaisivat tuoda gospelmusiikkia Rauhan Sanan toimintaan. Gospelmusiikki on esimerkiksi populaarikulttuurin mukaisilla sovituksilla tehtyä kristillistä musiikkia. Usein sitä myös säestetään nuorille huomattavasti urkuja tutuimmilla soittimilla, kuten kitaralla, pianolla, rummuilla ja sähköbassolla. Gospelmusiikin mukaan tuominen toimintaan voisi madaltaa Rauhan Sanaan kuulumattomien kynnystä osallistua nuortentoimintaan ja -iltoihin.

Osa nuorista oli sitä mieltä, että nuorteniltoja on ollut riittävän usein ja osa taas oli sitä mieltä, että niitä saisi olla useammin. Yksi haastatelluista tarkensi, että aikaisemmin toimintaa oli tarpeeksi, mutta tänä syksynä nuorteniltoja on jostain syystä ollut aikaisempia vuosia vähemmän. Poika² kertoi olevansa tyytyväinen Rauhan Sanan järjestämään nuorisotoimintaan. Lähetysyhdistys Rauhan Sanan järjestämät leirit ja vaellus, joihin osa Ylivieskan nuoristakin osallistui, olivat hänen mieleensä. Kuitenkin talviaikana toimintaa tuntui olevan liian harvoin. Poika³ toivoi, että Ylivieskan Rauhan Sana voisi järjestää joskus muutakin toimintaa kuin nuorteniltoja, mutta hän ei vielä tiennyt mitä se voisi olla.

7.4 Seurakunnan nuorisotyö rauhansanalaisten nuorten silmin

Seurakunnan nuorityöhön nuoret olisivat toivoneet enemmän hengellistä sisältöä. Kaikilla nuorilla oli seurakunnan nuorisotoiminnasta sellainen kuva, että se keskittyi enemmän ajanviettoon ja yhdessä olemiseen.

Seurakunnan nuorisotyö on enemmän leikkimistä ja yhdessä olemista, kun taas Rauhan Sanan nuortenilloissa keskitytään Raamatun sanan julistamiseen. Molemmissa on kuitenkin se hyvä puoli, että niissä tapaa paljon nuoria. (Tyttö1)

Kuitenkin kaikki nuoret myönsivät, että he eivät olleet juurikaan liikkuneet seurakunnan nuorisotyön toiminnassa. Osa nuorista ei osannut edes sanoa mitä toimintaa seurakunnan nuorisotyö järjestää.

Seurakunnan ja Rauhan Sanan nuortenillat vaikuttavat varsin erilaisilta. Nuoret olivat tyytyväisiä Rauhan Sanan nuorteniltojen hengelliseen antiin, kun taas Ylivieskan seurakunnan nuorteniltoja he moittivat hengellisen sisällön puutteesta. Seurakunnan nuorisotyön erottaa yleensä esimerkiksi kunnan nuorisotyöstä siinä, että siellä pyritään tukemaan nuorten hengellistä kasvua. Nuortenillat ovat hieno tilaisuus tuoda nuorille Raamattua tutummaksi. Rippikoulussa nuoret saavat paljon opetusta kristinuskon perusasioista, mutta usein suurin osa opetuksesta painuu unholaan ajan myötä. Nuortenilloissa näiden asioiden kertaus ja syventäminen onnistuu usein jopa paremmin kuin jumalanpalveluksessa, koska asioista pystyy keskustelemaan ja puheen voi suunnata suoraan nuorille.

On harmillista, että haastattelemistamme nuorista kaikki eivät edes osanneet kertoa, millaista toimintaa Ylivieskan seurakunnalla on tarjota nuorille. Luulen, että

Ylivieskan Rauhan Sanan nuorillekin voisi löytyä oma paikka Ylivieskan seurakunnan nuorisotyöstä. Rauhan Sanan nuorteniltoja järjestetään Ylivieskassa noin kerran kuukaudessa ja nuorten mukaan tänä syksynä niitä on järjestetty vielä harvemmin. Siksi seurakunnan nuortenillat voisivat olla nuorille hyvä tilaisuus kohdata toisia nuoria. Samalla Rauhansanalaiset nuoret toisivat Ylivieskan seurakunnan nuorisotyöhön oman mausteensa. Nuorisotyönohjaajilta on lähes mahdotonta toivoa muutosta, jos heihin ei ensin tutustu. Parhaiten heihin tutustuu menemällä mukaan toimintaan.

7.5 Nuorten jumalanpalvelusyhteys

Jumalanpalvelushan on perinteisesti koko seurakunnan yhteinen tapahtuma, jossa seurakuntalaiset tapaavat toisiaan, nauttivat ehtoollista, rukoilevat ja kuulevat Jumalan Sanaa. Suomen evankelisluterilaisen kirkon jumalanpalveluksissa kuitenkin näkee usein enimmäkseen ikäihmisiä. Haastatteluun osallistuneet nuoret myönsivät myös jumalanpalveluksissa käymisen olevan melko harvinaista heidän kohdallaan. Kirkossa käynti keskittyi pääasiassa suurien juhlapyhien kuten joulun ja pääsiäisen kohdalle. Kolme kuudesta nuoresta kuitenkin ilmoitti käyvänsä kirkossa noin kerran kuukaudessa ja muut ilmoittivat käyvänsä harvemmin kuin kerran kuussa.

Jumalan palvelukset ovat tärkeä asia. Siellä kuulee Jumalan sanaa. Niissä vain käy liian vähän väkeä. Varsinkin nuoria saisi olla enemmän. Silloin sinne olisi mukavempi mennä. (Poika2)

Nuorista kuitenkin huomasi, että he pitivät jumalanpalvelusta arvossaan, vaikka eivät itse siihen kovin useasti osallistuneet. Kirkkoon lähteminen kaatui usein omaan laiskuuteen ja siihen, että kirkonmenot alkoivat liian aikaisin.

Jumalanpalvelus on lähde. Sieltä saa voimia. Messuun osallistuminen on tärkeää, kun siellä saa uskoa synnit anteeksi ja saa käydä ehtoollisella. (Tyttö1)

Haastattelemamme nuoret eivät käy kovin useasti kirkossa, mutta käyvät silti huomattavasti enemmän kuin monet ikätoverinsa. Nuorisobarometri 2006 tutkimuksesta paljastui se ikävä tosi asia minkä monet ovat jo tienneetkin. Uskonnollisena itseään pitävistä nuoristakin vain 12 prosenttia käy kirkossa vähintään kerran kuukaudessa. Monessa suomalaisessa rippikoulussa opetetaan uskonelämän hoitamisen yhteydessä neljästä pöydän jalasta: Raamattu, rukous, ehtoollinen ja yhteys. Näistä muut voivat toteutua jo pelkästään Rauhan Sanan nuortenilloissa käymällä, mutta ehtoollista ei juuri vietetä muuta kuin messuissa. Jeesus on asettanut ehtoollisen hoitamaan kaikkia kristittyjä. Katekismuksessakin sanotaan: ”Ehtoollista nauttimalla pysymme Kristuksessa ja Hän pysyy meissä.” Me emme voi ymmärtää ehtoollisen salaisuutta, mutta kristittyinä Jeesukseen uskovina saamme luottaa Jeesuksen sanaan. Jokainen ihminen tarvitsee ehtoollista. Se on yksi hyvä syy monien muiden joukossa, miksi seurakunnan yhteisiin kokoontumisiin eli jumalanpalvelukseen kannattaisi osallistua. (Myllyniemi 2006, 56; Katekismus, 90, 94.)

7.6 Nuorten osallistumisaktiivisuus tulevaisuudessa

Nuorten mukaan Ylivieskan Rauhan Sanan järjestämät seurat ja nuortenillat tukivat riittävästi heidän omaa hengellistä kasvuaan. Seurat ja nuortenillat antoivat

voimia ja rohkaisua elää uskovaisena nuorena myös arkielämässä. Nuoret kokivat, että hengellistä elämää olisi tärkeä ylläpitää myös seurakunnan ja Rauhan Sanan tilaisuuksien ulkopuolella. Kuitenkin kaikki haastateltavat olivat myös sitä mieltä, että uskovaisena nuorena eläminen ei ole aina helppoa.

Kaikki nuorista uskoivat liikkuvansa jatkossakin Rauhan Sanan järjestämissä tapahtumissa. Yksi nuorista arveli liikkuvansa jatkossa enemmän mukana seurakunnan toiminnassakin, koska haaveili nuorisotyönohjaajan ammatista. Neljä kuudesta haastatelluista nuorista arveli osallistuvansa jatkossa seurakunnan jumalanpalveluksiin suunnilleen yhtä usein kuin nytkin. Kaksi nuorta kuitenkin arveli, että vanhemmiten heidän jumalanpalveluksissa käyntinsä lisääntyy.

Vanhempana tulee varmasti käytyä enemmän jumalanpalveluksissa. Seurakunnan nuortenilloissa en kuitenkaan ala käymään. Ne eivät vain kiinnosta minua. (Poika3)

Jumalanpalveluksissa tulee varmasti käytyä varmaan samaan tahtiin kuin nykyäänkin. Seurakunnan nuortenilloissa voisi mennä joskus käymään. (Tyttö3)

Nuorten kirkossa käynti ja hengelliseen tilaisuuksiin osallistuminen näyttää tutkimusten mukaan vähentyvän siinä vaiheessa, kun nuori muuttaa pois kotoaan vieraalle paikkakunnalle. Häät, lapsen syntymä tai kummiksi kutsuminen saattavat palauttaa kiinnostukseen hengelliseen toimintaan. Rauhansanalaisten kohdalla omien lasten syntymän jälkeen kiinnostus kirkossa ja seuroissa käyntiin saattaa kasvaa. Vastuu lapsista ja vastuu kristillisten arvojen välittämisestä omille lapsille saattaa olla syynä nousevaan kiinnostukseen hengellisestä toiminnasta. (Helve 2006, 106–107.)

Yksi tärkeimmistä seikoista nuorten aktiivisuuden suuntautumiseen melko pitkälle pelkästään Rauhan Sanan tilaisuuksiin olivat kaverit. Kun koko lähipiiri liikkuu

vain Rauhan Sanan tilaisuuksissa, niin tätä kautta myös Rauhan Sana tuntui mukavammalta vaihtoehdolta. Lisäksi esille nousi se, että seurakunnan nuorten toiminnassa on mukana paljon haastateltuja nuorempaa väkeä, josta johtuen seurakunnan nuortenilloista ei löytyisi oman ikäistä seuraa.

En mä oikein tykkää käydä siellä, kun porukka on melkein kaikki 7-luokkalaisia.(Tyttö2)

Nuorisobarometri 2006 mukaan 15–19 vuotiaat ovat kohtuullisen innokkaita osallistumaan seurakunnan järjestämään toimintaan, erityisesti nuorisotyöhön, jumalanpalveluksiin tai musiikkitilaisuuksiin. Silti kaiken kaikkiaan haastateltujen vastaukset olivat yhteensopivia barometrin tarjoamien tilastojen kanssa. Merkille pantavaa on kuitenkin, että nuoret hakevat ja mitä ilmeisimmin saavat Rauhan Sanan tilaisuuksista niitä asioita mitä kaipaavat, vaikka samat toimintamuodot löytyvät myös seurakunnan puolelta. (Myllyniemi 2006, 50.)

7.7 Usko nuorten arjessa

Jokainen nuorista koki tärkeäksi, ettei usko ja hengellinen elämä jäisi pelkästään hengellisiin tilaisuuksiin, vaan olisi mukana myös arjessa. Samoin oman uskon näkyminen oli tärkeää ja useimmat haastatelluista kertoivat, että ystävät tiesivät haastatellun uskovaksi. Pojat kokivat erityisesti tärkeäksi, että usko näkyisi heistä ulospäin arjen keskellä ja kaverit olisivat myös tietoisia asiasta.

Musta on tärkeää että kaverit tietävät mun uskosta.(Poika1)

Tytöillä vastauksissa oli hieman hajontaa ja esimerkiksi tyttö2 koki, että usko tulee eniten esille kotona. Kodin ulkopuolella asia ei ollut niin voimakkaasti esillä, mut-

ta kaverit tiesivät kuitenkin uskonnollisuudesta. Tyttö1 koki uskon antavan pohjan hänen kaikelle tekemiselleen ja tyttö3 korosti uskovien yhteyden olevan tärkeätekijä arjen keskellä.

Haastateltavat kokivat kaikki olevansa tavalla tai toisella uskonnollisia, eikä eroa tullut poikien ja tyttöjen välille. Valtakunnallisesti nuorista 42 prosenttia kokee olevansa uskonnollisia. Nekin haastateltavistamme, jotka eivät kokeneet olevansa uskonnollisuutensa kanssa aktiivisia, olivat aktiivisesti mukana Rauhan Sanan toiminnassa. Tähän vaikutti varmasti paljon kotien uskonnollisuus, joka tuo nuorten elämään kristillistä traditiota ja sitoo nuoria kristinuskon piiriin. (Myllyniemi 2006, 64–65.)

7.8 Raamatun merkitys nuorille

Raamattu sai yksimielisesti tärkeän kirjan aseman ja se koettiin olennaiseksi osaksi nuorten elämää. Poikkeuksena tyttö2, joka kertoi, ettei ollut pitkään aikaan lue-
nut Raamattua.

Mä en lue Raamattua koskaan, olen viimeksi lukenut sitä joskus omalla rippileirilläni.(tyttö2)

Nuoret kokivat, että Raamatun sisältä löytyvät vastaukset elämän esittämiin kysymyksiin. Se toimi myös tuenantajana, uskontukijana nuorten elämässä ja se kertoi myös mikä on oikein ja mikä väärin. Lisäksi tyttö3 piti erityisen tärkeänä, että Raamatun sanaa kuulisi opetettuna, esimerkiksi nuortenilloissa.

Musta on tärkeää, että mä kuulen sanaa ja siitä kerrotaan mulle, vaikka nuortenilloissa.(tyttö3)

Maailma on tänä päivänä täynnä erilaisia ajatuksia ja tapoja toimia. Nuorisobarometri näyttää että nuorten ajatuksissa tapahtuu muutoksia ja heilahteluita melkoisella vauhdilla. Asenteet ja arvot voivat muuttua melko lyhyessäkin ajassa. On siis mielestämme vain hyväksi, että Raamattu voisi olla omassa pölyntyneessä ja vanhentuneessa muodossaan vastavoimana muuttuville arvoille. Samalla se toimii pohjana nuorten omille pohdinnoille ja näkemysten muodostuksille. (Myllyniemi 2006, 38-39.)

7.9 Evankeliumin levittäminen eteenpäin

Evankeliumin eteenpäin vieminen oli kaikille vastaajista tärkeää. Sen toteuttamisesta oltiin melko samoilla linjoilla; ystäville kertomista ja oman uskon todeksi elämistä omassa elämässä. Synä nuoret kertoivat sen, että suurempi osa ihmisistä saisi kuulla Jumalasta ja pääsisi osalliseksi siitä mistä hekin. Hyväksi tavaksi koettiin kertomisen ja puhumisen lisäksi esimerkiksi se, että nuoret olisivat kutsumassa ystäviään hengellisiin tilaisuuksiin.

Mä voisin olla pyytämässä kavereita vaikka nuorten iltoihin tai tapahtumaan.(tyttö1)

Suoranainen julkinen evankelioiminen ja katusaarnaaminen eivät saaneet kannatusta, vaan nuoret kokivat maltilliset tavat paremmiksi. Tyttö2 totesi myös, että haluaisi kertoa erityisesti omille lapsilleen, sitten kun hänellä sellaisia olisi.

Musta on tärkeää, että kertoo Jumalasta kaikille, aina kun vain voi, mut mä en kyllä lähtis kadun kulmiin huutelemaan. Se ei oo musta oikea tapa..(poika2)

Evankelioiminen on yksi seurakunnan perustehtävistä. Oman uskon tunnustaminen voi sanoa olla jopa etuoikeus, vaikkakin joskus vaikea sellainen. Rauhan Sanasta välittyi nuorten suussa kuva yhteisöstä, joka edes auttaa nuorten turvallisuuden tunnetta omien arvojen ja uskomusten esille tuomisessa. Yllättävää oli että kaikkein välttelevimminkin uskon asioiden julkiseen suhtautuneet kokivat tärkeäksi että saisivat olla kertomassa jossain vaiheessa uskon asioista eteenpäin. (Aamenesta öylättiin 2004, 72–73.)

7.10 Voisivatko seurakunta ja Rauhan Sana tehdä yhteistyötä?

Poikien ja tyttöjen vastaukset eriytyivät selkeästi toisistaan, kun kysyttiin voisivatko seurakunta ja Rauhan Sana tehdä yhteistyötä keskenään ja jos voisivat, niin miten. Pojat olivat kaikki yhteistyön kannalla, mutta tytöt yhtä lukuun ottamatta vastustivat ajatusta. Asiaa puoltanutkin tyttö oli sitä mieltä, että yhteistyölle ei ollut tällä hetkellä tarvetta sen suuremmin.

Pojat seisoivat vahvasti yhteistyön kannalla. He kaikki puolsivat sitä ja pitivät sitä positiivisena asiana.

Olis hyvä, jos porukka kävis toistensa tilaisuuksissa, niin silloin porukat sekoittuisivat.(poika2)

Hänen mielestään olisi hyvä juttu jos nuoret pääsisivät kohtaamaan erilaisia porukoita ja näkemään erilaisia nuortenpiirejä. Pojat kokivat että erityisesti nuortenillat ja erilaiset tapahtumat olisivat hedelmällisiä yhteistyölle. Lisäksi erilaiset peli-illat olivat poika2 mielestä erittäin hyviä paikkoja tehdä yhteistyötä.

Haastatelluista tytöistä kaksi oli suoraan sitä mieltä, että seurakunta ja rauhansana voisivat pysyä erillään, eikä niiden tarvitsisi tehdä yhteistyötä keskenään. Asiat olivat heidän mielestään hyvin näinkin. Toinen tytöistä kuitenkin totesi, että yhteistyötä tehtäisiin, niin silloin nuortenilta tai yhdessä järjestetty Jumalan palvelus tulisi kysymykseen. Yhteistyötä puoltanut tyttö1 ajatteli, että nuortenillat voisivat olla hyvä paikka yhteistyölle.

Oli äärimmäisen mielenkiintoista huomata, että juuri tytöt suhtautuivat nihkeämmin yhteistyöhön. Selkeää syytä emme saaneet selville. Asetumme poikien puolelle asiassa. Tutkimuksemme yksi tarkoitus on ollut tarkastella sitä mahdollisuutta, että seurakunta ja Rauhan Sana voisivat tehdä yhteistyötä. Poikien esittämät toimintatapaehdotukset eivät mielestämme olleet lainkaan hullumpia. Mielestämme yhteistyö ei koskaan ole pahasta, varsinkin kun ”nuorisopiireissä” ollaan koolla saman kristillisen tunnustuksen alla. Piirien sekoittuminen, erilaisten ajattelijoiden ja ajatusten kohtaaminen voisi olla hyödyllistä, varsinkin ajatellen Ylivieskan seudulla tapahtuvaa kristillistä nuorisotyötä.

8 JOHTOPÄÄTÖKSET

Haastattelimme kuutta ylivieskalaista nuorta, jotka liikkuvat Ylivieskan Rauhan Sanan tilaisuuksissa. Tutkimuksemme vahvistaa sitä käsitystä mikä meillä oli jo rauhansanalaisista entuudestaan, eli Rauhan Sanan toimintaan päädytään kodin kautta. Tutkimuksemme nuorista kaikki olivat päätyneet Rauhan Sanan nuorten-toimintaan juuri vanhempiensa kautta. Herätysliikkeiden tilaisuuksista nuoret osallistuivat lähes ainoastaan Rauhan Sanan tilaisuuksiin. Puolet haastatelluista oli osallistunut satunnaisesti jonkun toisen herätysliikkeen tilaisuuteen. Nuoret olivat tyytyväisiä Rauhan Sanan toimintamalliin ja kehuivat erityisesti nuorteniltojen puheita ja Raamattuopetuksia. Kritisoitavaakin löytyi, sillä nuoret olisivat toivoneet nuorteniltoja olevan useammin. Kolme kuudesta haastattelemastamme nuoresta toivoi, että nuorteniltoihin saataisiin gospelmusiikkia elävöittämään iltoja. Gospelmusiikin arveltiin myös lisäävän nuorteniltojen kiinnostavuutta nuorissa, jotka eivät normaalisti liiku Rauhan Sanan tilaisuuksissa.

Seurakunnan tilaisuuksia nuoret eivät kokeneet tutuiksi, mutta kirkossa rauhansanalaiset nuoret kävivät silti useita ikätovereitaan ahkerammin. Kuitenkin suurin osa seurakunnan jumalanpalveluksiin osallistumisista tapahtui suurten juhlapyhien, kuten joulun ja pääsiäisen aikaan. Seurakunnan nuortentoiminnasta tutkimuksemme nuoret eivät olleet juurikaan kiinnostuneita. Yksi nuorista oli käynyt seurakunnan isoiskoulutuksen, mutta seurakunnan nuortentoiminta oli jäänyt muuten vieraaksi. Nuoret kokivat seurakunnan nuortenillat ”hengailuilleiksi”, joiden hengellinen sisältö jäi heidän mielestään liian pieneksi. Huolestuttavaa oli, että osa nuorista ei edes tiennyt millaista toimintaa Ylivieskan seurakunnan nuorisotyö järjestää.

Nuoret olivat kuitenkin pääasiassa tyytyväisiä siihen, miten seurakunnan ja Rauhan Sanan eri toimintamuodot tukivat heidän hengellistä kasvuaan. Kaksi kuudesta nuoresta arveli osallistuvansa seurakunnan toimintaan tulevaisuudessa enemmän kuin nyt. Loput olivat sitä mieltä, että heidän osallistumisaktiivisuutensa tulisi pysymään suunnilleen samalla tasolla.

9 POHDINTA

Ylivieskan Rauhan Sanan nuorisotyössä meitä kiinnosti se, että nuortentoiminnassa liikkui paljon nuoria, mutta yhteistyötä seurakunnan nuorisotyön kanssa ei juuri ole. Tutkimuksemme vahvisti käsitystä siitä, että Ylivieskan Rauhan Sanan nuoret liikkuvat enimmäkseen vain oman herätysliikkeen tilaisuuksissa. Suurelta osin nuoret eivät kokeneet tarvetta tehdä yhteistyötä muiden tahojen, kuin Rauhan Sanan kanssa.

Tutkimuksen tekemisessä koimme haasteena saada nuoret kertomaan rehellisesti oman kantansa Rauhan Sanan ja seurakunnan nuorisotyöstä. Uskomme, että saimme nuorilta kuitenkin rehelliset vastaukset siihen mitä he tuntevat. Ilahduttavaa oli, että nuoret jotka eivät kokeneet olevansa kovin aktiivisia hengellisesti, löysivät kuitenkin Rauhan Sanan toiminnasta itselleen oman paikkansa. Pitkällä juoksulla tämäkin on tärkeää ajatellen koko elämän mittaista matkaa.

Mielenkiintoista Rauhan Sanan nuorisotyössä on se, että siellä monet erilailla asioista ajattelevat ihmiset pystyvät kuitenkin käymään samoissa nuortenilloissa. Vaikka nuoret kokivat tärkeäksi nuortenilloissa käymisen ja puheiden kuuntelun, jäi heidän oma Raamatun lukemisensa varsin vähälle. Itsenäinen Raamatun lukeminen olisi kuitenkin suotavaa jokaiselle kristitylle. Muuten puheiden ja opetuksen käsitteleminen ja arvioiminen on vaikeampaa. Seurakunnan tehtävänä on perinteisesti ollut arvioida pappien ja maallikkosaarnaajien puheita. Nuorilla oli kuitenkin myönteinen ja arvostava asenne Raamattua kohtaan, mikä toivottavasti auttaa heitä tulevaisuudessa turvautumaan Raamattuun helpommin.

Tärkeäksi seikaksi meille muodostui yhteistyön puute seurakunnan kanssa. Toivomme, että tulevaisuudessa rauhansanalaisten nuorten askeleet vievät myös seu-

rakunnan tilaisuuksiin. Kristittyjen yhteyden ja evankeliumin eteenpäin viemisen kannalta pienten kuppikuntien muodostuminen ei ole hyvä asia.

LÄHTEET

- Aamenesta öylättiin. Kirkon ja uskon sanakirja 2004. Teoksessa J. Jussila, M. Oinonen, J. Unkuri & O. Vatanen (toim.) Jyväskylä: Kirkkohallitus & Kirjapaja Oy.
- Cederlöf, P. 1998. Nuorisotyön yhteiskunnallinen merkitys. Perustietoja, poimintoja ja haarukkapaloja nuorisotyöstä sekä sen asemasta suomalaisessa yhteiskunnassa. Nuorisoasiain neuvottelukunnan julkaisuja 8. Helsinki: Nuorisoasiain neuvottelukunta, Suomen Kuntaliitto & Suomen Nuorisoyhteistyö Alianssi.
- Helve, H. 2006. Nuoret ja usko. Teoksessa T-A Wilska (toim.) Uskon asia. Nuorisobarometri 2006. Helsinki: Nuorisoasiain neuvottelukunta, 92–109.
- Herättäjä-Yhdistys. 2009a. Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyö. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/nuoriso/esittely.html>. Luettu 7.9.2009.
- Herättäjä-Yhdistys. 2009b. Mitä Herännäisyys on?. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/index.html>. Luettu 8.9.2009
- Herättäjä-Yhdistys. 2009c. Lujat pölkyt, kovat naulat. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/herannaisyyshistoriaa.html>. Luettu 8.9.2009
- Häivälän N. 4.10.2009. Rauhan Sana aktiivin haastattelu.
- Lindell J. 15.10.2009. Rauhan Sana aktiivin haastattelu.
- Kallinen, E & Huttunen, H. 2005. Ennen meitä-100 vuotta kristillistä nuorisotyötä. T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Pieksämäki: Kirjapaja Oy, 295- 310.
- Keski-Pohjanmaan ev. lut. Kansanlähetys. 2007. Ystäväkirje 1-2007. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.sekl.fi/piirit/images/stories/kpkl/ystvkirje_helmi_-07.pdf. Luettu 7.9.2009.
- Kirkon tutkimuskeskus. 2008. Monikasvoinen kirkko. Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Koskelainen, H. 2005. Nuori ja jumalanpalvelus. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Pieksämäki: Kirjapaja Oy, 71-81.

- Köykkä, A. 2005a. Rakkaus, Jumala ja kuolema-ehdotus nuorisotyön teologiaksi. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Pieksämäki: Kirjapaja Oy, 21-34.
- Köykkä, A. 2005b. Raamattu ja nuorisotyö. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Pieksämäki: Kirjapaja Oy, 55–70.
- Lapsi- ja nuorisotyön strategia 2004. Jumala on. Elämä on nyt. Rakkaus liikuttaa. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lapsi- ja nuorisotyön missio ja visio sekä strategia 2010. 2004. Kirkkohallitus, Kasvatus & Nuorisotyö.
- Lestadiolainen Uusheräys. 2008a. Nuorista nuoriin aikuisiin. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.uusherays.fi/content/view/45/63/>. Luettu 7.9.2009.
- Lestadiolainen Uusheräys. 2008b. Yli 100-vuotias herätysliike. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.uusherays.fi/content/view/17/40/>. Luettu 13.9.2009.
- Lähetysyhdistys Rauhan Sana. 2009a. LYRS pähkinänkuoressa. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.lyrs.fi/toiminta_lyrs.php. Luettu 13.9.2009.
- Lähetysyhdistys Rauhan Sana. 2009b. Lähetysyhdistys Rauhan Sana. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.lyrs.fi/>. Luettu 12.9.2009.
- Lähetysyhdistys Rauhan Sana. 2009c. Nuoret. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.lyrs.fi/nuoret.php>. Luettu 7.9.2009.
- Lähetysyhdistys Rauhan Sana. 2009d. Nuorten aktio Virossa kesällä 2000. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.lyrs.fi/sana.php?sivu=nuoret&id=jamsa_jemina_001. Luettu 12.9.2009.
- Lähetysyhdistys Rauhan Sana. 2009e. Suvijuhlat ja lukuisia maakunnallisia seuroja. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.lyrs.fi/toiminta_rauhansanalaisuus.php. Luettu 12.9.2009.
- Mehtälä, T. 1999. Rauhan Sanan nuorisotyön alueelliset tiimit. Opinnäytetyö. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diakoninen sosiaali-, terveys- ja kasvatustieteiden tutkimusohjelma. Www-dokumentti. Saatavissa: http://kirjastot.diak.fi/files/diak_lib/Kauniainen/MehtlTiina1999.pdf. Luettu 13.9.2009.
- Myllyniemi, S. 2006. Nuorisobarometri 2006. Teoksessa T-A Wilska (toim.) Uskon

asia. Nuorisobarometri 2006. Helsinki: Nuorisoasiain neuvottelukunta, 14–86.

Nuorten maailma. 2007a. DOK. Www-dokumentti. Saatavissa:
<http://www.nm.fi/content/view/20/548/>. Luettu 7.9.2009.

Nuorten maailma. 2007b. Musiikkityö. Www-dokumentti. Saatavissa:
<http://www.nm.fi/content/view/26/553/>. Luettu 7.9.2009.

Nuorten maailma. 2007c. Nuorisotiimi. Www-dokumentti. Saatavissa:
<http://www.nm.fi/content/view/59/596/>. Luettu 7.9.2009.

Paananen, T. 2005. Nuorten iltojen puolesta. Teoksessa T. Paananen & H. Tuomi-
nen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Pieksämäki: Kirjapaja Oy, 109–118.

Porkka, J. 2005. Isostoiminnan rikkaus-leirityön tarpeista nuorisokulttuuriksi. Te-
oksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Pieksämäki:
Kirjapaja Oy, 82-108.

Porkka, J. 2008. Kirkon kasvatustoiminta yhteiskulttuurista postmoderniin aikaan.
Teoksessa J. Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Porvoo: Lasten
Keskus, 153–220.

Räsänen, A. 2008. Teoksessa J. Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen.
Porvoo: Lasten Keskus, 287–304.

Salon J. 04.12.2009. Nuorisotyönohjaajan haastattelu.

Sleyn nuorisotyö. 2007a. Etusivu. Www-dokumentti. Saatavissa:
<http://nuoriso.sley.fi/html/fi/140.html>. Luettu 7.9.2009.

Sleyn nuorisotyö. 2007b. Sleyn isoskoulutus. Www-dokumentti. Saatavissa:
<http://nuoriso.sley.fi/html/fi/1169628671247964397.html>. Luettu 7.9.2009.

Sleyn nuorisotyö. 2007c. Seitti. Www-dokumentti. Saatavissa:
<http://nuoriso.sley.fi/html/fi/1196331771661464639.html>. Luettu 7.9.2009.

Sleyn nuorisotyö. 2007d. Sleyn nuortenillat. Www-dokumentti. Saatavissa:
<http://nuoriso.sley.fi/html/fi/1169272100168977834.html>. Luettu 13.9.2009.

Suomen Evankelisluterilainen Kansalähetys. 2006a. Kansanlähetyksen ohjelma/Teologinen linja. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sekl.fi/content/view/247/441/1/0/>. Luettu 12.9.2009.

Suomen Evankelisluterilainen Kansalähetys. 2006b. Kansanlähetyksen ohjelma/Raamattu. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sekl.fi/content/view/247/441/1/1/>. Luettu 12.9.2009.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko. 2009. Herätysliikkeet ovat syntyneet protestiliikkeinä. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/AE387123EFC7EFC3C22570700028CA8E?OpenDocument&lang=FI>. Luettu 21.9.2009.

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys. 2009. Tietoa Sleystä. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sley.fi/html/fi/1116849123587941769.html>. Luettu 13.9.2009.

Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistys ry. 2005a. Raamattuluokka. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.srk.fi/index.php?p=raamattuluokka>. Luettu 7.9.2009.

Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistys ry. 2005b. Raamattuluokka. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.srk.fi/index.php?p=lasten_leirit. Luettu 7.9.2009.

Suomen Rauhanyhdistysten keskusyhdistys ry. 2005c. Näin me uskomme. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.srk.fi/index.php?p=nain_me_uskomme. Luettu 8.9.2009

Tuominen, H. 2005. Elän ja hengitän – nuoren spiritualiteetti. T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Pieksämäki: Kirjapaja Oy, 35-70.

Uskonnot Suomessa –hanke 2009. Herättäjä-Yhdistys ry. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.uskonnot.fi/yhteisot/view?orgId=667>. Luettu 10.11.2009.

LIITTEET

OPINNÄYTETYÖN HAASTATTELUJEN KYSYMYKSET

1. Mikä on kotipaikkakuntasi?
2. Mihin seurakuntaan kuulut?
3. Kuljetko jonkin tietyn herätysliikkeen tai herätysliikkeiden tilaisuuksissa? Miksi?
4. Minkä verran osallistut seurakunnan toimintaan?
5. Mitä ajattelet jumalanpalveluksista? Mitä ne sinulle merkitsevät?
6. Koetko seurakunnan ja Rauhan Sanan järjestämän toiminnan odotuksiasi heidän toiminnallaan?
7. Miten mielestäsi seurakunnan ja Rauhansanan järjestämä toiminta eroaa toisistaan?
8. Koetko toiminnan tukevan omaa hengellistä kasvuasi?
9. Mitä hyviä ja huonoja puolia löydät Rauhansanan nuortentoiminnasta? Entä seurakunnan?
10. Mitä ajattelet gospel musiikista?
11. Minkä verran aiot tulevaisuudessa osallistua seurakunnan toimintaan? Miksi?
12. Kuinka tärkeäksi koet hengellisen elämän seurakunnan ja/tai herätysliikkeiden tilaisuuksien ulkopuolella?
13. Mitä Raamattu merkitsee sinulle?
14. Koetko tärkeäksi evankeliumin eteenpäin viemisen? (Jos kyllä, niin miten toteuttaisit?)
15. Koetko tarvetta sille, että seurakunta ja Rauhan Sana tekisivät enemmän yhteistyötä? Millaista yhteistyötä se voisi mielestäsi olla?